

סופה

כ"ג באייר, תשמ"ז 22.5.1987

ה"יוריתמיקס" באים.
אנני לנוקס —
סקסופוניה

כל קסמי דיניץ ■ יוסי פקר מדבר. יפת עדיין חבר שלו ■ ה"אידס"
והבעיה היהודית ■ יהודי בודד בליגיון ■ נרקומנית פוגשת תיאטרון

Coca-Cola

אוכל ונחולק עם קוקה קולה
קוקה קולה עכשיו

هكذا من الأصل

"אלף הצרות הקטנות שהופכות את החיים שלנו לחיי-כלב"

ברוך כלל טולים מאושר גם את
לפעמים, נוסלים אליו כל מי
פרועים וזו מוחללת כל החיות
הקטנות. טולים מוחללת להחזיק
לא רגע, אני קשור אליו והוא
גם לי זה מצויק.
למי כמה זמן ניליחו את חלל
ואת חלל ביוני של אביק ומחזק
שלנו נראים אחרת. אני מנסה
טולים בפלגל פורט ונכה ש
כל הפרועים שנוסלם אליו
אבל הוא עוד לא נגמר השיחה
רוב הפרועים שוארים בשיחה
שטולים הסתובב בהם: על הדג
השטוח גם על הכורה שחיה
כשהוא רואה טוליות.
בכל המקומות האלה, אני מנסה
במבט חדש והדיל פלגל
ואחרי זה תאמינו לי, לא נשאר
פרוע. אני לא למיני בנות, נגמר
לי שלמני כמה ימים ששתי אחת
מבקש - זה לי פלגל וחור
את פלגל מורט, פלגל מוחזק
סדרת אוטיל תכשיר נר קרחת
לחשי בבחי המרקות ומחזק

אביק וזה עובר.

חדש

דעות השוק:
ימפריה של קולנוע מביאה לך מבצע פצצה:

מנוי גמכו

240 סרטים לשנה
מתנה לפי בחירתכם:

מיקרוגל - חים

קומפקט דיסק - חים

מערכת סטריאו - חים

אימפריה של קולנוע

אימפריה של קולנוע

לאימפריה אימתחרים בסרטים ובסרטים

הזאת את הכל

5. פוסטבאנדיט

هَذَا مِنَ الشَّعْرِ

כל קסמי דינין

שמחה דינין, "האיש המוצע ביותר במדינה", מועמד ומוכח לתפקיד צמרת שלא ניתנו לו. פעם די ימינה של ראש הממשלה ושגריר-כוכב באר"ב, אורח רצוי במרקיזי נשיאים וכוכבי קולנוע. עכשיו במקום בינוני כאמצע הפוליטיקה. הקסם האיש מועל כאן בערבונת מוגבל. הפעילות בוועדת הכנסת החוקרת את פרשת פולארד החזירה למרכז את בעל השאיפות להיות שר חוץ.

מאת טל בן שן

בחדר עבודה המבולגן למדי, בתוך עירייה של קיסטות, ספרים תלולים ותיקי עבודה, היו מונחים כמה דפי פוליו תלושי שוליים, כתובים בכתב יד בעט אדום. משה שנראה כמו דפי סיוע לבחינת הבגרות. אחרי שיאנו מחדר העבודה גילה שמחה דינין שתיירות הללו הן סוכומי לזכרון החקירה בפרשת פולארד. אלה פיסקות, אני חושבת, לעצמן. יכולתי להגיד, לתמוש אחת משפט שפתח. אבל מי חשב שבדפים ההזויים האלה נכתבה מסקנות, כלל, העולם מצפון להח המציאות תמיד יותר אפרורית וחזרת תגזירה ממה שהייתה מתאר לעצמו.

את העבודה הזו למד שמחה דינין חיטב על כשרו בשנים האחרונות: מי שהיה אחד השגרירים הבולטים במדיה האמריקנית, דינין ואיש סודו של "יורד חנני" קיטינג'ר, מרשם עכשיו יור עם כולם במי האממטי של הפוליטיקה הישראלית במשפט בינוני באמצע. מי שחיה אורח מבוקש בטקליניות של גורלי שלם, האנס והיי מקפארלין ולעולם גם ניקאה, חורד וקארטר, נאבק על מקום ריאלי ברשימת המועמדים לכנסת, לארצות הברית כנצלחה יתרה ובחירות של '81 גרס למקום לא ריאלי, אחרי אחרון נחמיאס וז' בקצירות הבאות היה במקום ה-43. מי שהיה וסדני דיד אישי של אלייטס טילור, ברביה וולטר, ולפני כן קיטינג'ר, צריך להשיע עכשיו בפני חברי המפלגה בבנין עקרו, לשלוח למכני שמועז לביר מרכז המפלגה ולהנשיא שאלות לקודם.

6 מאהט

"כשיטה הפוליטית הקיימת אצלנו, המאמץ שאתה משקיע כדי להגיע למה שרצית כל-כך מחיש ולא ענייני, עד שלתפקיד עצמו אתה כבר מגיע שחוק, מרדט וכתיש".

דינין במסגרת. לצידו - בליון המרכז - דינין קובנה אליובט טיילור (אמריקני) לו שבתחום הנשואים יש לה עלי ותרון של שבעה על אחד. הוא היה השגריר הישראלי הראשון בוושינגטון שקשש קשרים עם בובי אבידור. המודים הגדולים. למטה, בחברת טובה - עם ריון, מרס, שולק, ווינבורג.

אומר, "המאמץ שאתה משקיע כדי להגיע למה שרצית כל-כך מחיש ולא ענייני, עד שלתפקיד עצמו אתה כבר מגיע שחוק, מרדט וכתיש".

כשאל אותו וויס יבין - לאחד הצבתו במקום הלא-מממטי הזה ברשימה - מה תגובתו? "לעמי תגורא שנעשה לי", אמר דינין. "אין תגובת" והמשיך באצילות נפש ראויה לציון, לעבור במטה הבחירות המפלגה "אמריקני לעצמי" - המפלגה נמצאת תחתית בחירות. צריך להיותם ולעזור לבצח. אף תושבי אעשה אתרי-יבין, עכשיו, אמרתי, יש לו תושבי והמנהל לתחשקו החברתי בוועדת פולארד וזה לא לאבא אכן - עוד ביבור לא-מקומי - מה אתה מן הסוג ששניהם כבר לא טעמו. מומן, העניין מחזות, המפלגה לחצות, פהם הבין במקשים קידתם יתר מעכש.

הערכת לא חסרתו יש המוענים למשך, אלא וכן מתבטאים כל-כך מן הפעמ המפליגה שכתובל דים לא מגלים וי אריות" כמו שחשבו בליון המפלגה: רוצה לומר - לא עובדים פשוט למען פהם ודין, בה בשעה שפוזות לאם חזות חזרי הליכוד להוציא את שמי-וארנס מתמנין מע.

"בעיניו אתר אני קורא שאני מסקרביה וועד הכל כדי להוציא אותו נקב בעתה שני שנספס מרה על פהם, שרשרת, חזקתה, אני מנסה לתקנס בו: זה מבחי לי את ההחזקה על הוועד שרצה לייח את תפודתו והותה שלו כדי להושיע מניס לצבא תרס, "תגיד, הוא שואל את חברי

מה כראי יתר - לייח את הגיל בשנתיים אחרת, או בשנתיים קדימה? למה שלא תכתוב את הגיל האמיתי? ענה לו החבר, והדודי אומר: "אוי, באמת, על זה לא חשבת", אולי אני פשוט רוצה להגיע לאמת מותר לי אולי אני פשוט רוצה שדברים כאלה לא יקריו יותר אני", אומר דינין, "לא רואה עצמי כשליח המערך בוועדה הזו. הצייה היא שבוועדה בעלת תפקיד ממלכתי ברע להתגבר על הנימות הפוליטיות לטובת העניין. יש עובדות, והעובדות מובילות למסקנות, וכל הדיעות בעתונות מובילות לי כבר נכירה של עכברים בחריזת. בסופר-שלידבר מה שיקבע הוא הדור".

כבר שבועיים שהוא כתב את המסקנות שלו על דפי הפוליו והם, לא, מלאכת הכתיבה לא קשה לו. להישך, לפני כן בילה ימים ארוכים בוועדת אכן בשמיעת הערירות ובסיכומים בעלי-פה. בתקופה הזו ראה את חברי הוועדה יותר מאשר את בני משפחתו, "ואכן הגעתי למסקנה סופית שאני מעדיף את המשפחה שלי". דינין אף פעם לא מחמיץ הזדמנות לאיה חריר, בריחה או סיפור משעשע. חוש ההומור שלו מופעל כמו מפלט לפינוי שלגים - סולל לו דרך מהירה וקלה ללבם של אנשים. קיטינג'ר היה ביניהם: "כשיסינג'ר היה רוצה להתפרק קצת מהמתח, הוא היה מומין את דינין לצחצח, הוא אהב את ההומור והדודי הזה, מספר כתב ישראלי לשעבר בושינגטון, ראלוג אופייני בין השניים שיינין אהב לחזור עליו מדי פעם והנהל בערך כך:

קיטינג'ר: "אולי זה ממני שאני מתרגם את ההרואות מעברית, ועברית היא שפה תובענית. לנו יש עשרות התיבות, לא עשר הבקשות".

קיטינג'ר: "הבעיה איתך שאתה, חושב שאתה משה".

דינין: "הבעיה איתך שאתה חושב שאתה אלוהים".

אבל רוב הספורים שלו הם מימי גולה, שהביאה אותו ממשרד החוץ להיות מנהל לשכתה ויועצה המדיני בשנכחה לראשות הממשלה. כיאה למי שעבר איתה בצמוד במשך שבע שנים הוא זוכר כל אימרה שלה (משמייני טוענים שלמד את רבניה בעלי-פה, מרוב הערצה. הוא אומר שפשוט יש לו זיכרון טוב), ונחשב לבין-מכא בכל מה שקשור אליה. בשבוע שעבר, כששמר הביע למען געגועים לימי גולה, מנו לא דינין מיד כל העיתונאים. "נו, ומה תגובתך?" (ראה מסגרת).

הסגרה "כן הסתה של הגברת הגדולה" רודסה אותו עד היום. אמרים שמחזיר-עדותה, שהגיע לן שהגיע רק בזכותה. "אנשים רבים ששחרו לתלונתם בגולה עשו את זה רכ"י, אשר מתגובה בראיון אחר, לא נכון שהערתה אותה חזרה, וזאת נכון שענית". אמר על כל קלה שלה. התווכחתי איתה ורבה, אם כי לא במובן, אלא אם זה הכנס שלי - מילא, לא אלק אותו למכנסה.

שמחה דינין, (88), יליד תל-אביב, לא הגיע אל גולה ממה ששרי "חוגי בית ברל". הוא בן למשפחה בורגנית אמידה. לאוריו זיתה חנת ביום מניית רחוב גולת בגימין ומה זאת אומרת חנות ביום החנות בתל-אביב? מסביר אחרי מסכרי הילדות, אביו היה יורד התאחרות והחזרים בח"א, אדם פעיל בעניינים ציבוריים, איש הצינונים הכלליים. אחותו גינה בספרות, והיא גינה בכינוי "למרות שבעצם תמיד רציתי פסנתר". כשלמד בביתו ב"בית-חיים" "בית" הציעה המורה להקפיד אותו כיתה, "זה סימן שבת-חיים הוא לא מספיק טוב", אמר אביו, והנכיר אותו מכם.

ב"גימנסיה תל-אביב" הוא זכור כילד טוב-ה"א" ותלמיד סר, וקולנו, כתב, ביוגר, למראש של צבא וקולנו. יורד עזריה מרדכי, יתרה נשואו, גרענה שם, מליגה לזר-דינין לא היה בלבם לבחון בחינות (מספר ומספר תבא).

מאמט

הכאן מן אל-אחל

דה דיניץ שא"

מי שדווח לראש שמחה אמיתית מה, דניץ לאות את שמונה דיניץ מומיק בני קהל. או מתעוררות כל הנטיית חרמטיות המודחקות שלו, והוא מגיש לשיא מריחתו. כיבודים" מתיים עליו, כולם רוצים שיבוא להראות אצלם. הוא תמיד יודע להיות משעשע, חביב, לא מרוחקיטיבי מדי, לא מסוכן מדי. מה שהאמריקנים אוהבים.

באובי חשנים האחרונות הוא גם מכבד בחבית "הלו ג'ורג'ס" המומקת ב"סרטי קסטל" ומשודרת מעמיתים בחודש, ל-720 חתנות טלוויזיות בכבלים בדוחי ארצות-הבית. במקור קראו לשונה שלו "דה שמחה דיניץ שא". תיום זה "יוז מיוט (מקורה מבט) עם שמחה דיניץ". אורחיו שלו הם מברבורה סטרויסון וולטר מודייל ועד סטוריס, מוליטיקאס ואמנים ויטאליים. בהחללה אפר לו הכמאי שהוא לא מספיק "כסאות" עם המרוואייט. דיניץ הסביר לו שאפשר להוציא את כל האינפורמציה גם בדרכי נועם.

היום מוחים אותו בדוחי האמריקני כדיניץ מחטלונות, לא כשגור לשעבר, הוא הנה, יש לו עתיד.

המשכן מהעמוד הקודם) הוא אורי שהתאונן פעם על כך שמעולם עדיין לא קיבל תפקיד גדול, הבטית לו מירילנר את תפקיד הרצל ב"מסכת הרצל". "קבלתי את התפקיד - והשבתי עיני. היה לי שם רק משפט אחד: 'אם תרצו אין זו אנדר' - ואדירי הייתי אגור למות". דיניץ הבין את הרמז וגנן את שאיפתו הרמטית, אם כי לא לגמרי - הוא תירגם בעצמו את "מקבת" של שייקספיר לעברית, ומאות יתר רצה ללמוד אחד מן השניים - כימאי, או יחסים בינלאומיים. למשכן בוד בחתום השני "זה נשמע קצת ירחמיאלי, אבל את שנייה אחרי קום המדינה, הרגשתי שאני לא יכול להתעסק במשהו מנוחש מן המדינה כמו ביטחון".

הוא התחיל לעבוד עם גולדה בשנת 68, כשהיה בן 33, ותוך עשר שנים וינק לכהונת השגריר בווינגטון. כתבים ותיקים עוד זוכרים אותו מן הימים בהם היה שומר בשגרירות ישראל בברוקלין, בן למוריו באוניברסיטת לורנסטון. "חברתי" תמיד בגימנסיה, אגור לשומרים עם חתולת כהונתו בווינגטון. "אחרי מכה עשוי כיום מן הימים להיות שגריר". ללשכת גולדה הגיע ממשרת מגול לשכת מג'יל משרד החוץ, חיים יחיל. לפני כן היה ראש הדסק הפרוטוגלי במשרד. הוא לא ידע מילה בפרוטוגלי, אבל גם את אחת במשרד החוץ ראו לא ידע.

כן, כחור צעיר, מרוע, אתה רוצה להיות מגול לישיבת המדינה - שאלה גולדה בראיון.

דיניץ הנרי קסינגר וידיד טוב דיניץ: קסינגר הגיע לו ג'ורג' דיניץ שומר לעצמו את האופציה.

אני לא רוצה, השיב דיניץ.

יוסי, או שגור לא רוצים בתפקיד. אני בכלל לא רציתי לעבוד למשרד החוץ, אמרה גולדה.

"לא רציתי לעבוד איתו", מספר דיניץ, "זה המשרד החוץ, במשרד החוץ, אם אתה 'מפספס' תפקיד אחד - לא נורא, אתה תמיד עובר הלאה, אבל אם אתה 'מפספס' עם הבוס - נגמרת את הקריירה". אבל דיניץ לא סיסטם. הוא קלע "בול" תוך זמן קצר נהגם ליועץ מדיני לשרת החוץ ולאחר מאגשים הקרובים אליה ביותר, אולי הקרוב שבהם. רבים לא ראו את הקריבה הזו בעין יפה. טענו שהמעמד עלה לו לראש. ספיר נהג לומר שכשהוא רוצה לרבו עם דיניץ, הוא משוט מרים סלשון לגולדה. קרא לו "המציא והמביא". עיתונאית אחת רמזה אפילו שמערכת היחסים ביניהם חרקה מיחסי עבודה לשמש. "חארי לך", אמר דיניץ.

כשנמנתה גולדה לראשות הממשלה, דיניץ מנה למג'יל המשרד. באמצע עור הספיק להיות ציר בדומא וציר לענייני הסברה בווינגטון. עם תום כהונתו של רבינר כשגריר בווינגטון, ב-1973, התחילה גולדה שריניץ ידית מחליפה.

מי שהתנגד תרופות. למינוי היה שר החוץ רואן אבא אבן, שחשש לא בלי צדק, שגלה שוב עומרים למנות שגריר שיעזב מעל לראשו, ישירות עם ראש הממשלה אבן אפילו איים בהתפטרות. "אם תתפטר", אמרה לו גולדה בסופר-שלידיו. מאז ידועים השניים כצוברים זה לזה, אבל כמו אותם "שניים סגנים" שישבו בצד הדך - הם גם רי דומים, לשנות במהלך הקריירה שלהם, רחיינו - כבוד ויקר בחוץ, מיקום בינוני למדי בבית. עכשיו יומנה אינדיבידואלית תגורל את שניהם יחד לחופות אבן. "אצלי לא נותרו משקעים מדינים כלשהם, להפך, יש לי אולי חריכה רבה יומי המבורה בינוני מצויינים", משיב דיניץ במיטב המסורת הדיפלומטית. על ההשוואה התכופה ביניהם הוא אמר: "אנחנו לא דומים, לא בקטע ולא בכישורים".

עם בגין ב"קמפ דייוויד": "הליכוד נענה לתביעות סאראת ב"120% החורגו יותר משקילבלו בקמפ דייוויד דיברנו רק על הקצפת".

8 מכתבים

ישראל היא המדינה היחידה שבעולם על פי שגריר שלה תלח להחשיב לשר החוץ של המדינה. זה הוא משרת, וזמן עליו לימים קסינגר, דיניץ אמר דומם "זה הייתה האשמה מנוכחת לא סתמיות כי לא אחרי מן האפלה. באותו מבית שהתחנכו בו דעה אישי ציבורי - דוקא דיניץ וזאליק ואליהם ובה הייתי עם גולדה אצל אדנאור ודניר והיהם והאשפיות, כך שכשראיתי שר 'חור' או 'נשיא' בווינגטון לא הייתי בדיוק חומים".

השמה אחת עליו אפשר למצוא, למסור ילי (ומשנה בקמפ דייוויד).

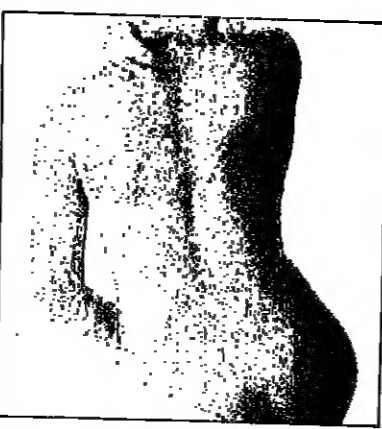
דיניץ נחשב לשגריר מוצלח, אולי המצליח ביותר שהיה לנו בווינגטון, לשנות בחתום הקצת האישיים. הוא נכנס לנעלי הגוללות של דה רמט'יל לשעבר, ניכור מלחמת ששת הימים, "אחרי לימוד שאף פעם לא טוב להיכנס לנעליים ל משהו אחר, או הלכתי בנעלי שלי". הוא הלך בניגוד לאימרה ששגריר הוא אדם תשלול לך בחיל למען מולדתו, דיניץ טוען שלא שיק מלא "זה אי פעם לא משתלם, למות ארץ, ובכלל - לא לשקר כשאפשר פשוט לא לענות". תוך זמן קצר מה מקום בולט בגוף, העתונות הקשיבה לו. הייתה המסמית אהבה אותו - "הוא ידע לתת לזה את השקטיות והכניס תמיד בהמורה. הוא רלו מדי מרצאה לתירדון, מתירדון לראיון אצל סבת וולטרס, מקסיטייל למסיבה משיחה רוחה על "אחות ערב כשבו עינים, מה נראה ורק עם נשי סינכרה, ושם משחק גנים עם אשף גורבל ונשי מליטי", קרא לזה. בקיצור - הוא מרת.

הוא היה השגריר הישראלי הראשון שנקשר עם כוכבי הבידור היהודיים הגדולים ("הבנתי שזה אוצר בלום שצריך לנו אתו"). ביום העצמאות ה-25 יום חתום "הצדעה לישראל" בה השתתפו כל הכוכבים והאפרושים - מברבורה סטרויסון וברט לנקסטון ג'ון סרבוטלס ולין טיילור, אגב, נשאלה מה בקשורים גם אתרייכן ואפילו התייצבה אותו נשי שרידיה - סנטור ווורנר, וקיסר לנגה. "אמרו לי שבתחום הזה יש לה עלי יתרון של שבעה על אחד".

יתר משלושים שנה נשוי דיניץ לרחימא, אחת הכיר בזמן לימודיו בסינסינטי ויש להם שתי בנות, רחית ותמר, והן, מיכאל, שני גברים. יש להם שמונה שמונה האמריקני של אשתו חקל עלי גם כן משה את חבלי הקליטה החברתיים, אבל המשתתף למשנה המיוחד בווינגטון היו קורסכל יחסי הקודמים והמשמיעים קראו להם "סוריס" עם הנרי קסינגר כוכב המדיניות האמריקנית של אותה תקופה. קסינגר היה מלך העיר, ולמשה - נסיכה. כוכב אחד העיתונאים שהיו שם. הוא סקר איתו ארוחת בוקר וצהריים וערב, צילצל אליו בשעות, שאיש לא פס לעצלו, והיה מחויב אליו בקו שלפון ישיר דרך מכשיר שהיה אצלו במגירה. לא כולם התפעלו מזה מן השבץ את התבולותיו של קסינגר, אמר שריניץ משהו מ התחככות עם "דיי הגרי" עי כדי כך שגמר דיון לכלי שרת.

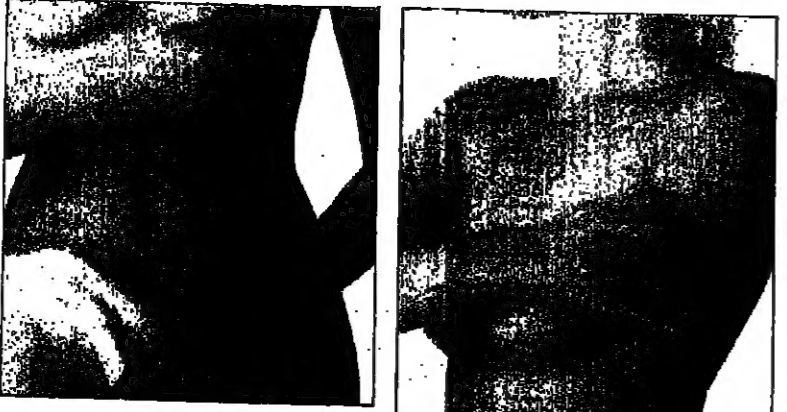
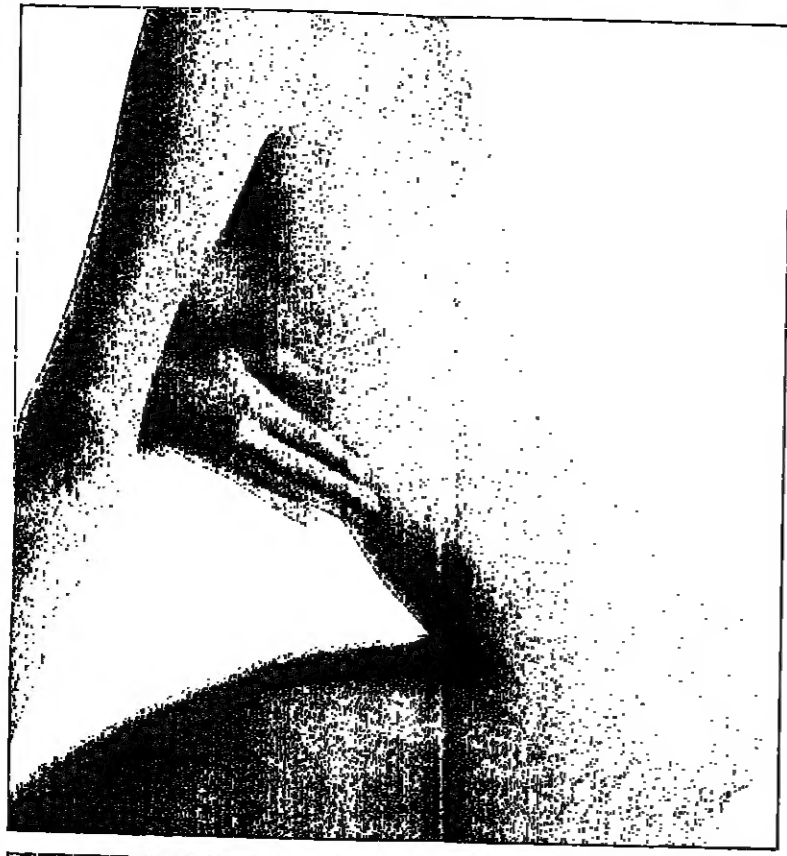
ישראל היא המדינה היחידה שבעולם על פי שגריר שלה תלח להחשיב לשר החוץ של המדינה. זה הוא משרת, וזמן עליו לימים קסינגר, דיניץ אמר דומם "זה הייתה האשמה מנוכחת לא סתמיות כי לא אחרי מן האפלה. באותו מבית שהתחנכו בו דעה אישי ציבורי - דוקא דיניץ וזאליק ואליהם ובה הייתי עם גולדה אצל אדנאור ודניר והיהם והאשפיות, כך שכשראיתי שר 'חור' או 'נשיא' בווינגטון לא הייתי בדיוק חומים".

השמה אחת עליו אפשר למצוא, למסור ילי (ומשנה בקמפ דייוויד).

מלכת + פרומטק לט

אשר מן המדינה

חדש!

מגי'ק טאץ'.
הוא קרם גוף נשיר לטיפוח עורך. נספג בקלות, שומר על לחותו הטבעית של עורך ומעניק לו מגע רך ומלטף.

מגי'ק טאץ'.
מבשם את הגוף בניחוח נעים הנשמד לאורך זמן. תמצית הבושם שבקרם, מיוצרת ע"י "דייבדאן" - שווייץ, יצרני התמציות לכמה מן הבשמים הנדעים בעולם.

חדש!

מגי'ק טאץ' באריחת מים

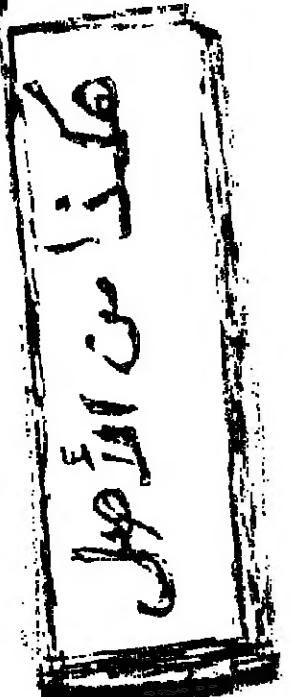
מגי'ק טאץ'.
באריחת מים חדשנית, נוחה ומסבוכית, או בבקבוק פלסטי באריות קרסון.

מגי'ק טאץ' מגע הקסם של גופך

magic touch

להשיג בפרומטיות המובחרות, בחי הכליבו, רשתות השוק, שווק. ש. שטמבוין בע"מ.

יוסי פקר, במפקל המלדו
בזשדאל עושים לויני מכל
אירוע שיש בו מן
המקצועיות.

איש הפלדה

יוסי פקר, תעשיות פלדה, מדבר בנדיבות על
שגיאות שעשה בקונצון "רגות" הראשון והתבונן במצבו
המיליונים לארנסט יפת, כמו על הצלחתו. וידוע מידע
סדריומו מוקדש עכשיו להכשרת דור היעיל וזמן נדיר
אותן בוויית שעלו לו תלמידיו. ובהם ד"ר יוסף פלדמן
מאת סימנה קהן על עשייתו של פקר

כזה, אני נהפך לקורבן שלו. אבל אי אפשר להיות מריד כלפי
מרינה, או עותנות, או כלפי דעתיקה. אפשר רק להטיק מסקנות
אישיות ולהתכרבל בסיגנה.
ויש לו סיגנה נוחה להתכרבל בה. בגיל 62 הוא עומד בראש
קונצון ענק - "פקר פלדה" - הכולל שיכע מפעלים שכל אחד
מהם הוא סיפור הצלחה. על יוסי פקר יגיד פלג תמיר, מי שהיה
מנהל התאחדות התעשייתנים של חי' לנו עוד עשרה תעשייתנים
כמוהו הפרצון של מרינה ישראל היה נואח אחרת. אבל פקר לא
נולד תעשיין. הוא הגיע לתעשייה כשהיה בן 33, ושע שנים אחר
שירש מאביו בית-מסחר לגרול בניין. "גולותי למשפחת סוחרים
מאוד מצליחה ואני לא מרבה על מסחר בעל מילת גנאי, כפי
שדרכה מתייחסים אליה היום".
הוא גרל בתל-אביב, דור שמיני בארץ. הכבוד בין ארבעת
בניהם של ג'פרה ונפתלי פקר. שלמד בבית-ספר ויסודי-ירדני
תחכמוני" וסיים את התיכניה העברית "ורצליה" בחמש'ר למד
(המשך בעמודים הבאים)

וסי פקר לא חושב שהוא אדם מריד. "אבל אם יש בי מרידות",
הוא אומר, "היא מופנית כלפי אנשים שראיתי אותם
בחדלונם. אנשים שבמשקם נחוצ כמזון, נהגו אחרת. אבל זו
לא מרידות שאני מנהל אותה עם אנשים". החשבון החודשי
שיוסי פקר עושה היום נעשה בינו לבין עצמו. הוא מרבה על
שגיאות שעשה באותה ניגוחות בה. הוא מספר על הצלחתו: "היום
אני מקדיש הרבה זמן לבניית מערכות שתבטחנה את החלקה
הקטנה שלי. את 'סקרפלדה', מפני אותן שגיאות שנכוויתי מהן
בעבר. שגיאות שעשיתי בדגות ובבנק לאומי".
והכוויות, עושה רושם, היו קשות. פקר שילם עליהן בכסף,
אבל בעיקר בעצמת-נפש. הרבה עוגמת-נפש. פקר, אתר מגדולי
התעשייתנים בארץ שקיבל לפני כשנה את "פרס התעשייה" היה
ממקי וכעלי חברת "רגות" שנמצאת היום בין כונס נכסים. שנה
מאוחר יותר, בעקבות פרישת ארנסט יפת, התפטר ממועצת
המנהלים של "בנק לאומי". "כמרינה ישראל", אומר פקר, "עושים
ליני' מכל אירוע שיש בו מן המקצועיות. ואם אני מתגלגל לאירוע

הכנסת אל-א-חל

ר"א אפער **להיות מרי** **כלפי מדינה, או** **עמנו, או** **כלפי דעת** **הקהל. אפשר** **רק להסיק** **מסקנות אישיות** **ולהתכרבל** **בפניה.**

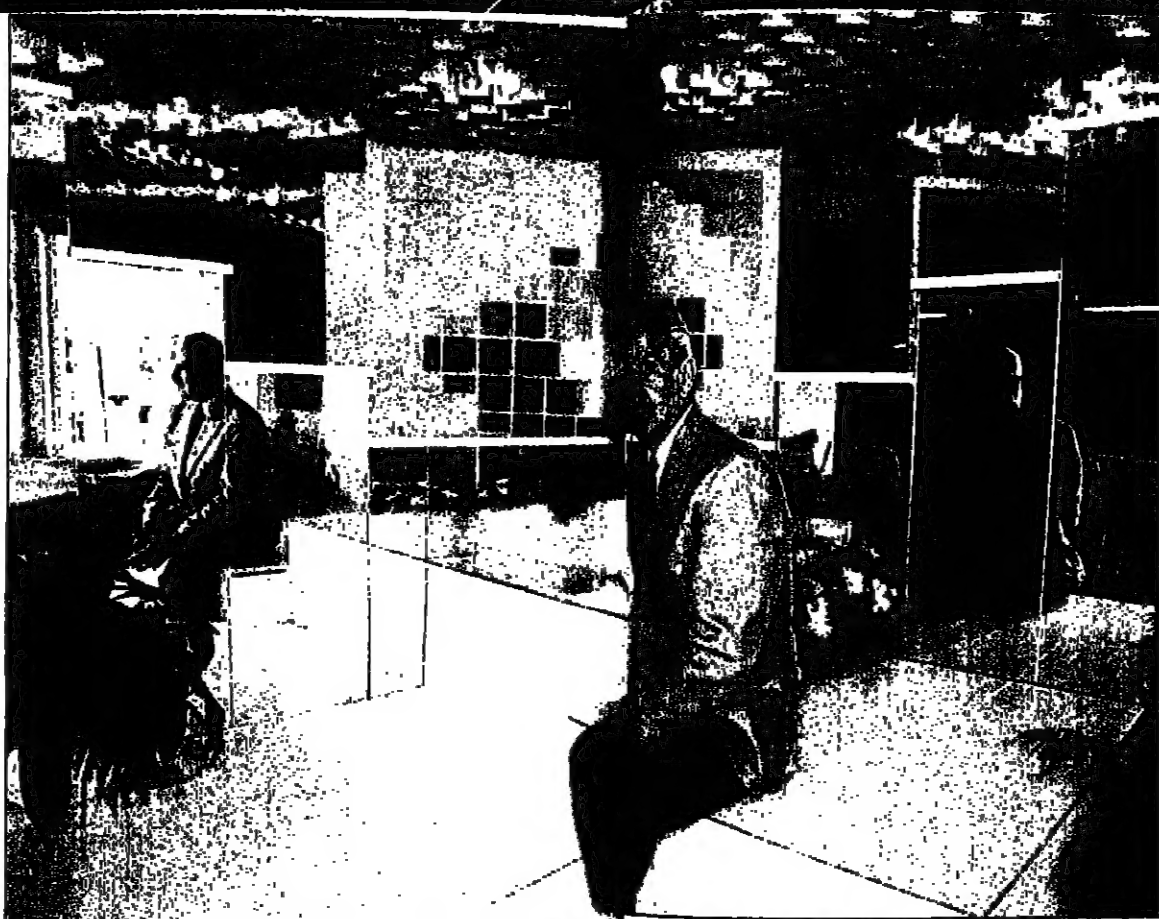
(המשך מהעמודים הקודמים)
כלכלה באוניברסיטה האמריקנית בביתחן, וב-1942 גויס ל"הגנה", כשאין נסתר, עבר בעסק המשפחתי בתפקידים שונים עד 1957, השנה בה הוליד לעשות המנהל ולפרוש כנפיים. הוא הקים בכפר-סבא את "משק", המפעל הראשון מסוגו בארץ לחיתוך ועיבוד פחי פלדה. הימנה להקמתו נולדה בעקבות ביקור בארצות-הברית. העתונות שנתנה את פה מכל הכיוונים.
פס: "קראו לי 'בן טיטוס' של סטיר, שהיה אז שר המסחר והתעשייה, או אחד מילדי סטיר". אבל המטא היא שהידידות שלי עם סטיר התחילה וכן רב קרדיט לכך. נמשכו לראשונה כשהייתי אמור להקים מפעל אלוטניום בכפר-סבא. אלא שהתוכנית - שהתנה מי שאמור היה להיות השותף שלי - לא הייתה מקבלת עלי, והחלטתי לא להצטרף. ודעתי על כך לסטיר, והבטחתי לו שאני מחזקו להקים משא ארז בכפר-סבא. צריך לזכור שכפר-סבא לא הייתה אז חמש רעות מקלקליה, אלא איזור-ספר על גבול עיר.

בשנות התכנית של "משק", הלך פס לטריקים, או ראש עיריית כפר-סבא, והיג לפניו את התנאים, והם "חמור" בלחצות יריים. סטיר נתן להם את הגיבוי הממשלתי. "אפשר להאשים את סטיר בהרבה דברים", אמר פס, "אפשר להאשים אותו בכך שבאותו הלוט, בכפר-סבא, הבלתי-נלאה שלו לדחוף אנשים קיימה לעלייה, בכשרון היצירה שלו - היה משא רע, כלם קיבלו ממנו אותו הדבר - כל מי שהיה לו אומדל לב לטות הלוואות מממשלתיות, וגם אומדל-לב להחזיר אותן. סטיר ידע לא רק לתת. הוא ידע גם לקחת. מכל מפעל שהקמתי והוא נמצא מני תרומה להקמת מעדירים. כך בכפר-סבא, ואחר כך גם בקרית-מלאכי ובירוחם". פס רוחו את טענות שהוטחו בגדו שתרם למפא"י, או שהיה פעיל בה, משום שסטיר רדש ואת מנו. "במען היחידה שסטיר ביקש ממני לתרום למפא"י, הוא קיבל ממני סרוב. זה לא פגע בסימני".

המשק בה פס מפעל נוסף בכפר-סבא, "פס פלדות יריק", מפעל למוטות וחומרי גלם לתעשיית ברגים ועיבוד שבבי, כשהממשלה ישראלי לתת ללואי פיתוח, והים פס בירוחם את מפעל "גבירק" לייצור אריחים. היום עם מחזור מכירות שנתי של 12 מיליון דולר. לבד פס, תוצרתו מתחרה יפה מאוד בארצות-האיים-המזרחיים כשחקן אמריקני. בחדשים הקודמים הוא ידע לנדרס לגייס הון נוסף.
פס: "זה היה אומץ של ישימון. מפעל שאכלנו בו חצי ושתיו בו נפט. התחלנו בייצור, ונכשלנו. הסטיר הון תועפות עד שהתגברנו על כל הבעיות". דור אלמס, מכיר מועצת המועלים תארים. אנשים מבחוץ. היום מנהלים אותו אנשי המקום. פס בעד העיקרון שאם לאנשים טוב, או גם למפעל טוב. הפועלים אהבים אותו מאוד. גם אני, שעברתי איתו הרבה - אהבתי אותו. האנשים תמיד בראש דאגותיהם. הוא תמיד שואל איך העובדים מרגישים, אם הם חיים בכבוד, אם הם זוכים משא. פעם התלוננו על מישור מתנהלים שלו, שלא היה כסדר עם העובדים. מנהלים מסוגו היו נוטים לתת על המנהל שלהם ולכלול את התענות. אבל פס שמע אותי, ובשם הו מיד תוצאות. המנהל פוטר מיד".

במשך השנים, 30 תרומות הראשונות שהוקדו לו בכפר-סבא, היו קטנים עלי. פס עבר לקרית-מלאכי, והים שם את "פס פרוטקטור", מפעל המייצר פרוטקטורים וציודות. את "פס אריות מוצרים", למוצרי כחומה, המנות, נדרת ומגני כבישים. את "פס מפעלי גילוח" למוצרי פלדה של התורה ושל אחרים. מפעל מקביל והים גם כעוד. לאחרונה נטע נגד פס שאת התברות שלו מייצאת ידע הקלאי לארצות-המזרחיות, בביתן התברות בשוק המשפחתי, מתחרות קשות לחקלאות הישראלית. פס מבחין. "אנחנו לא מייצאים ידע הקלאי אלא תוצאות הקלאיות. התחלנו בחממות מוכות שמיפיקו לארצות-הברית, לאוסטרליה, ליוון ולקפריסין". במשך השנים נשרו שלושות אותו פס יוסי פס מפעילותם התורה. לפני כחמש שנים חלק מאחזקותיהם במניות "פס פלדה" להתברת הברוקרס "איי-איי" ולמשקיעים מקבוצת רובי צימרמן מקבוצת. ודע פס, את ההיים, שלקח חלק פעיל בגידול הקצוצה, פרש ממנו ב-1980 מכיוון ש"לא חי בשלום" עם יוסי פס. היום מוציא חלק הכבוד, הציג הידע במשפחה השולטת בקונגרס יותר עם בנו נלי, על מחזור מכירות שנתי של 56 מיליון דולר, וגידול ברווחים של המישה אחוזים בשנה. היקף היצוא השנתי, ישר ועיקר, הוא המישה מיליון דולרים בכל מפעלי הקצוצה שזכרים 450 איש, מתוכם 40 מתפקדי גידול. ברש כל אחת מהתברות עומד מנהל כללי. פס עבר שותף בגידול הקצוצה גם ניקון הסרטי, עובד חזק במפעל.

יוסי פס מציין בגאווה רבה שכל פעילות הקצוצה נעשית

יוסי פס בחדר "נגב קרמיקה" - אומץ של ישימון. מפעל שואל מיליון ופס.

באיור פיתוח. "כל מפעל מקורב בעיירה שבה הוא נמצא גם מיס החברתיים. בירוחם מחזיק המפעל מעורבים. הוא שותף בקבוצת הספורט המקומית ובארועים בתוך העיירה. דור אלמס - "לאחרונה, תרם פס פסנתר לבית התרבות שלנו. שנה שלמה, זה המפעל האבא של קבוצת הכדורגל לנער של ירוחם. שילם את כל ההוצאות, וגם את תסוקות למשחקים. גם חלק מההוצאות של חגיגות המיטונה האחרונה היה על חשבוננו. אישית, הוא לא מני לארועים פרטיים של העובדים, אבל בטקסים גדולים הוא תמיד מופיע". פס הוא המעסיק השני בגודלו בירוחם ואחד המעסיקים הגדולים בקרית-מלאכי. גם הם מפעלים מבוססים עם יוסי ענה טוכים.

ארגון סיבר, מנכ"ל התאחדות התעשיינים, אמר שהתורה הגדולה והמשכונה של פס להתאחדות הוביה מאחורי הקלעים המעורבות שלו היא בעיקר בקשרים עם האמריקנים. בכל הוצאת הצטרפות שעסקתו בהדוק הקשרים בין ישראל לאמריקה. טע מודה שיש תחום עיסוק אחד שבו למי הרבה מספר. במסגרת פעילותו של סיבר בתומכת הקאמרית התייעץ הרבה עם פס שהוא חבר מועצת המנהלים של התומכות העליונות. הו התפקיד הזה אומרים מקורביו של פס, הוא ממלא בהתורה משרות רבה.

לפס, שלמד בעוריו נגינה על כינור, יש אוסף ביור של מאות תקליטים קלאסיים, והוא בקיא בהיסטוריה של המוסיקה שלושות ילדיו, מליה נלי ואורי, נשמים מוסיקה מלרונם. פס פס בשואה היום למלחין האיסליק לוצ'אנו ביי, אחד הגדולים בעולם פס, יוסימו מיוזיק, הוא גם אוהב ספר ממדינה הראשית ומבין גדול באמנות. כשהוא נוסע לירי, הוא עובד בימים, והו הערבים מקריש לארשות ולקצוצים. מדי פעם גם מוצא וכן לנסע עם ילדיו ובריו לטוליה בארץ. לאחרונה גרעה עם בנו פס קרטול, תוצאת מעירה בטול בווארי בימת הגילון.

א כולם אוהבים את יוסי פס. יהיו שיאמרו שהוא אדם ער מנוכר. לא סימפטי. יציעו על תכונה שהיא בערכיו - הקושי לבצע החלטות, להבחין בין פסל ויעקב. יכוין קטגוריות בכל מה שנוגע לכסמים. אבל גם הממתינים יודו שאלי וזה תוצאה-לוחה של היותו צנוע. שאינו מבחין ומסר עיניים כעשיר. אורי משה, מנכ"ל "קריגל" וחברו של פס שיש רבות בגדיו אותו כואם מסויי, תקף רציני מאד בחזותו, בה שמתקשה במגע בלתי אמצעי עם אנשים זרים. "אבל כמי ששכר אותו מקורו, אני יודע שהוא אדם מאד רגיש וחבר אמת. הוא שותף מוכן לצאת מעורב כיו לעוד חבר. ולא רק פס, אלא כל מי לידיו תוכה. אבל הכל אצל מאד מבוקר, כי מסר הידידים והשותפים שמתגבילים להתקרב אליו, בגלל חזותו היצורנית הנוקשה - והו מועט. הוא לא אחד ששופט לכל אתר על השכם. הוא לא יודע מבחינת ראייתו את העולם. איש קצות. נוסף לי שהוא נחמד לחייתורים ולמספרות כדי להניע לרגיעה. גם בהשקפות המוליסיות, למרות שאינו שייך לשום מפלגה. הוא בדרך-כלל רציני, מחובל לפעמים במשח המור שקצו ריב, בה שדחית פס כיחא מלמלה כדי להבין אותו. לרובי משה, באותו הגידול של

יוסי פס היא משפחתו. בעיקר אשתו, ריבי, אותה הוא "נושא על כפיים" בביתם ב"שיכון הקצינים" בתל-אביב, מאחורי רחוב אלחורוד, שכונה שהיא פרוב. בית לא מפאור. ריחם מאופק. אוסף של יצירות אמנות המעיד על טעם אנוני.
ב-1980, בארחה צהריים בלחון "הילטון" בתל-אביב, הציע יוסי פס למרד מושכין, בעל חברת "עלית", להקים חברת השקעות שתתחרה בקונצרנים של חברת העובדים, "כור" ו"שות", בשלחן מסך ישר רב לאטמן, בעל חברת "דלתא" והים גם נשיא התאחדות תעשיינים, ופלג תמיר, מנכ"ל ההתאחדות ראו. פס ומושכין שיתפו אותם בתוכנית. כך נולדה "דנות". פס: "המטכתי עם העיקר הזה יד הרבה וכן. 'דנות' הייתה אמורה לתת מענה לקבוצה שלמה של מפעלים, שגרמה היה לנו שהאבות הפיסרים שלהם היקו לסוף דרכם, שמיצו עצמם, שחזרו והציעו היה בספק בכל הנוגע לעתיד המפעלים האלה. ראינו צורך להקים יפה שתתרכז בשותפות עם הממשלה האלה, כדי שהמפעלים יפלו לידיו ולא ליריבים אחרים. באותה ארוחת צהריים לחצנו יד והחלטנו להחליט לבצע".

מושכין, לאטמן ופס החלו לחפש שותפים. פס: "חיספשו כאלה שישקיעו לפחות מיליון דולר כל אחד, והו לא היה כל כך פשוט. אלה שרצתי - לא רצו אותנו. אלה שרצו אותנו - לא רצו אותם". בסוף התגבשה קבוצת האחד-עשר שותפים את "דנות", בהתורה היו גם יאגן פורטר (רל) מ"אסט", אדורד מרובי מ"סור", יוסאל נוסכאום מ"אשטורם", סמי יתנוף מ"גדוד", לסלי פורטר חברת המרכולים הברישית "סטקס", רוד יגלום מ"אורבס" שפוריסי, חברת גוטליב בעל עסקי אושנה בערמניה, וסמי כחן מברוק, שצביע בארץ היה אבא פרומצנק מ"עלית". בתחילה הם נקראו - בהערה - "אחד-עשר המפלאים". מאחורי יותר זה נהפך לכינוי צנוע.

מושכין נבחר ליושב-ראש, פס למנו. פס: "אחי שעבדו עשרות מפעלים ויירבו עם עשרות תעשיינים. שמענו על אפשרות לקנות את 'בנק כללי' או להבנס לשותפות בו עם הברון רושיליר. הכוונה הייתה להשקיע אותו לבנק השקעות, ודרכו לבצע את היוזמות, לא במסגרת חברת רגילה".

המשאומות בין "דנות" לברון התוצר. במיצון האישיות את יוסי פס, כתוצאה מראיון שנתן ל"מקריב". פס אמר שרק 80 אחוזים מהדברים שנכתבו היו מפי. "הדברים שנאמרו על הברון ועל דוד יחיאלו של 'בנק כללי', אשר בביכול הבשילו את העיסקה לא אני אמרתי אותם. היו אלה ידיעות שקיבל הצינוחא מכל מיני מקורות, ובתום לב הבנים גם אתן לחתבה לקח לי שנה לגלות מי פס לעיתונאי את הידיעות האלה, שנועו - במיד - להבשיל את העיסקה. אני מבידו לא רציני להבשיל. הייתי מאד חרד במצא פס ומאד השתחרתי לריי. ו רוגמה עצבה להם שורה לפעמים עם תכונה שנכתבה בתום לב. אני הייתי קורבן. הצעתי את המסמכות מכל משרות 'דנות', אבל היא לא התקבלה. תוצאה-לוחה בלתי-נגמעת לאותה פרשה הייתה ניוחם מנע איש מתקשורת. מלידה מכל ראיין עותנאי. בשיטותיו חור ודורו נקטעו לראינות אישיים. השיחה הו אותו מתקיימת לאחר תקופה

ארוכה של שתיקה שגור על עצמו. הוא לא הסכים לה בלב קל, ובענה רק לאחר השתחררותו.
הברון רושיליר, מכל מקום, נסוג מהעיסקה עם "דנות". מאחורי יותר הוצע להם לקנות את הבנק הבינלאומי שבבעלות משפחת איינבורג. המען השלמה העיסקה במבצע בוק, באשראי גדול שהעניק בנק לאומי לקבוצה, ובכעם מימן לה את רכישת הבנק המתחרה. באותו זמן היה יוסי פס חבר במועצת המנהלים של בנק לאומי, תפקיד שהחזיק בו מתחילת שנות השבעים. פס: "דוקטור פורד, מי שהיה יו"ר מועצת המנהלים של הבנק באותה תקופה, פנה אלי ובקש ממני להצטרף כחבר. קיבלתי את זה כמחמאה, והקישוטי לתפקיד ודרכה מאד מומני".

הים לא ראה ניוור אינטרסים ביוחיו בעת ובעונה אחת לקח גדול ודוקטור של הבנק פס: "כל לקוח גדול בישראל עובד עם כל הבנקים הגדולים. אם תצא והוראה שמונעת מלקוח בנק להיות גם ודוקטור שלו - יתרוקנו כמעט כל מועצת המנהלים של הבנקים".

בשטע שעבר, היש המפקח על הבנקים בנק ישראל רח" מנימי בענין זה. הד"ר לא העלה מייצגים מחשירים בעיסקאות שנעשו בידי אלה המבונים "בעלי ענין" בנק לאומי. גם המקה של יוסי פס, חבר הדיקטוריון, נברק היטב. על פי הד"ר, לא נמצאו בו חריגות המצריכות טיפול. יוסי פס נשמע מאד מרוצה לדבריו, כל חברי הדוקטור לברך אותו. "דק חברים", הוא מרגיש הוא מכיר כאלה שהיו עסוקים מאד בשנה האחרונה בחיפוש אחרי חריגות כאלה.

על הקשר בין היחון חבר מועצת המנהלים של בנק לאומי, לאשראי הגדול שנתן הבנק ל"דנות" שבבעלותו, הוא מעיד ייש בענין הזה חזקים. לא השתתפותי בהצבעות בנושא זה כי הייתי בעל עניין. חברי 'דנות' רצו שהיה יוסי יושב-ראש ב"שיב" וחברת האם של הבנק הבינלאומי, וב"בינלאומי". הייתי צריך להחליט היכן אני עומד. שקלתי את העניין ימים וילות. לבסוף הדעתי שאני נשאר במועצת המנהלים של 'בנק לאומי'. עיניי הבנק הבינלאומי נחשבו למרכז הוכרי של עסקי 'דנות', ואני הייתי היחיד בקבוצה שלא מעורב בהם. בכעם, פעילותי ב'דנות' פותחה מאד במשך היום, אם כי בשארית חברי דוקטוריון מורן נאמנות למסור ולעומדים בראש. כך שבפועל אני רואה עצמי אחראי למעש 'דנות' כמו כל ודוקטור אחר. אבל לא ל"שיב" ולא לבנק הבינלאומי. פשוט לא הייתי בענייניהם על-פי חוק".

פס כשנתיים תגיע "דנות" לסוף דרכה והחליטה על פירוק מרצון. זה קרה לאחר שהקבוצה רכשה בעלות בחברות מכל תבא ליד. מתעשיות עתירות ידע, חברת מחשבים ומפעל לסרטים מנגסיים, עד מפעל לייצור שרשרות חזק, חברת לייצור כבשייר וראו, והקמת רשת המקומות הכושלת "רחוב ראשי". ותוצאה הייתה רצף של כשלונות, גם במפעלים אחרים.

לפס יש הרבה להגיד על "דנות" ומפלגה. לא הכל הוא אמר. "האנשים ביוחן יהיה אם נאמר שנעשו שם הרבה שגיאות. מרביתן מהסיבה שבעלי החברה עסקו בהמון נושאים לא להם, שלא הייתה להם שום מיומנות בהם. במקום שכל אחד מהבעלים יביא עסקים מתחום שהוא מבין בו, התעסקו ברברים אחרים. כל החברים הפסידו הון תועפות. הרבה מעבר למיליון וחצי דולר שהשקיעו בחברה. מה יכול להיות קנס גדול יותר בשל מחרלים מאשר הפסד כספי גדול ופועלמת נפש אבל אין אחרי לא טורח לחשוב איזה מחיר שילמנו בגין המחללים האלה. יש כל-כך הרבה אנשים שעושים מחללים ולא משלמים מאומה. מרק מושכין סבל נוראות. גם לאטמן. גם אני. בולנו. ובמידה רבה על לא עוול בכפנו. ואני עוד הצעתי שנפרנס את מחרליו בריבים. זה היה ב"ת-ספר יק לכלולנו, היום, הממקרים עומדים לטיח את עכורתם. כל 'חברים' שהתרחשו ב'דנות' נחקרים. והאשמות שמיטחים בנו, שלא נהגנו כיושר, שעשינו עיסקות עם בעלי עניין לא בצורה ישרה - נברקו וייבדקו. מאשמה אחת שום דבר לא ינקה אותנו - מתקובלה ששנינו. שנינו - אבל שילמנו את המחיר".

"דנות" מתברר, היא עריין מצע רגיש גם אצל יתר השותפים בקבוצה. שותפים שפניאיו אליים וביקשותו שייספר על תיפוסק של יוסי פס, על יוזמות שהעלה במסגרת זו, סרוב לדבר. אחר מום אמר: "כלנו רוצים לשכוח את היסודות הזה".

אבל יש כאלה שאינם שוכחים את העובדה ש'דנות' התקשה בחבילה מניח. של "פס פלדה", ולאחר פירוק הקבוצה נרכשה החבילה בידי 'בנק לאומי', וזאת כאשר יוסי פס ישב במועצת המנהלים של הבנק. פס מתקומם נגד הטענה המשותפת בעקפיו גם כלפי כאלו "בנק לאומי" קנה את הניתות מהממקרים כדי לתמוך ביוסי פס, קרי שהמנית לא יפלו ליריבים דוח". הוא אמר: "למי (המשך בעמוד 32)

אף אחד לא **טורח לחשוב** **איזה מחיר** **שילמנו בגין** **המחדלים** **האלה. יש** **כל-כך הרבה** **אנשים שעושים** **מחדלים ולא** **משלמים** **מאומה.**

"ההתכחשות **ליפח לפני** **שהואשם בדין** **ומצא חייב, זה** **מעשה מכוער** **מאד. ובין** **ההתכחשים לו** **והמכחישים** **אותו היום, אני** **מכיר אנשים** **שחזרו** **לפיתחו ואמרו** **לו הרבה דברי** **חטומה.**

"מצמי לא **ישמעו מלת** **גואי אחת על** **יבח. כן, אני** **מדבר איתו** **בפלפון. ראיתי** **אותו כשהייתי** **בחול. הוא היה** **חבר טוב שלי.** **הוא עדיין חבר** **טוב שלי."**

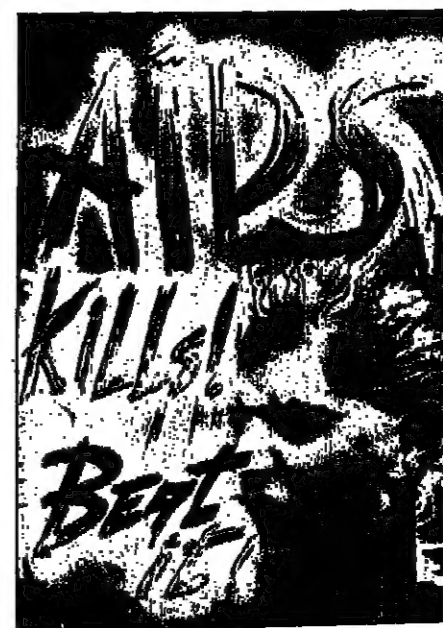

יש המון יהודים בין ההומוסקסואלים, וכשאנחנו מתים - גם אם אנחנו מתים מ'אידס' - אנחנו עדיין יהודים

האידס

"היהודים צריכים להבין ש'אידס' היא השואה של שנות ה-80. גם בשואת אירופה לא היה מי שלא חשב בתחילה שהבעיה היא של אחרים, לא שלו". כך דני נאג'ר, נכדו של מי שהיה הרב הראשי התימני של ירושלים בשנות ה-20', לאחר שראה רבים מתבריו לקהילת ה"עליזים" היהודים בווינגטון גוססים ומתים במחלה שאיש טרם קם ממנה, ייסד את "אגודת העזרה היהודית לחולי אידס בארה"ב".

מאת עפרה ישועה-לייט, וושינגטון

והבעייה היהודית

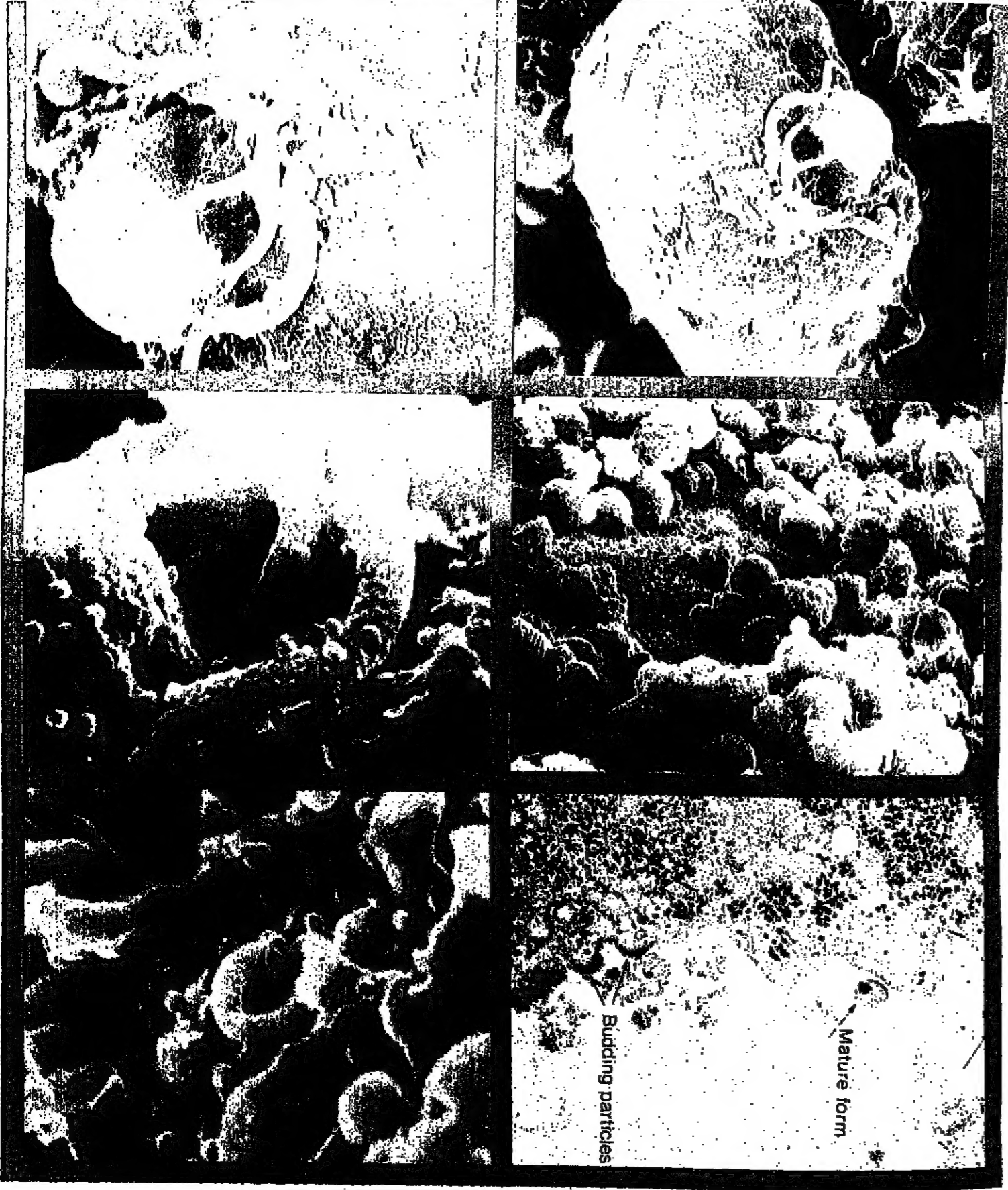
היסטורית ה'אידס' בשיאה בארה"ב לבדה מספר החולים כבר מגיע לשלושים ושלושה אלף, ומספר הנגועים בנגיף נאמד בחצי מיליון (1). אפילו תשרירי פרטומת לקונדומים בטלוויזיה הם בכל הנראה עניין של זמן בלבד. במשך שנים האמין הציבור הרחב שמגפת ה'אידס' היא אסון מוגדר וחסר, שאנשים מן הישוב אינם צריכים לחשוש לו. רק ההומוסקסואלים, נרקומנים ואולי כמה חולי המופיליה שייכים ל'אוכלוסיית הסיכון'. צירקנים גילגלו עיתונים לשמים והתענו על התנה שטורף סוף יש מחלה התוקפת רק "אנשים לא מוסריים".

דני נאג'ר, יליד ניו-יורק, נכדו של מי שהיה הרב הראשי התימני של ירושלים בשנות העשרים של המאה, ראה כבר כמה וכמה מתבריו לקהילת ה'עליזים' הקטנה שסביב בית-הכנסת הקטן "בית אמנה" בווינגטון נופלים למשכב במחלה שאיש עדיין לא קם ממנה. הוא ראה אנשים מתים ביישובים, לפעמים בלא שזני משפחתם יודעים אפילו מה עובר עליהם - עד שקיבלו חממה להלוויה. התגובה של דני הייתה לייסד את "אגודת העזרה היהודית לחולי אידס בארה"ב". שהוא עומד בראשה. הרבה אנשים אמרו לדני, שעם כל הכבוד, "אידס" זו לא בדיוק בעיה יהודית, ואפשר לסגל בחולים או לעזור למשפחות באמצעות ארגוני העזרה הקיימים שאינם מפלים בין בני דת זו לאחרת. למרות הספקות, הצליח דני לאסוף קהל נכבד לכנס היסוד של האירוע של בווינגטון בחורף האחרון. הוא אמר לקהל הזה שבעברו, עוד לא היה נושא עם משמעות יהודית כל-כך כמו התפשטות ה'אידס'.

"אני הבנתי מוקדם", הוא אומר בשיחה בבית-הקפה וושינגטוני, "שהנגיף הזה לא ייעצר אצל ההומוסקסואלים. יהיה אנחנו - מור כולם. היהודים צריכים להבין ש'אידס' היא השואה של שנות השמונים. גם בשואה של יהודי אירופה לא היה מי שלא חשב בשלבים הראשונים שהבעיה היא של אחרים, לא שלו". התסקנה המתבקשת: יהודים צריכים להיות הראשונים שישושו יד לקורבנות. לא רק לקורבנות היהודים - לכולם. "אני רוצה לראות את הקהילה היהודית מתגייסת לשמאן למען חולי 'אידס' ולמען המלחמה ב'אידס'. וזה משימה נעלה מאוד".

לדני אמריקה בסוף המאה העשרים. רני גרל בקהילה היהודית חמה ומלוכדת במאמי גיילרס, בת-ספר, חיוני יחיד. מוטיב השואה היה מרכזי בעיצוב רוחם של תלמידים רגישים כמותו. "שוב ושוב סיפרו לנו שאנו צריכים להיות מאוחדים ולחבור בישראל, מפני שגם אנחנו נכנסים לשכוח את זהותנו - תמיד יהיה מי שיזכיר לנו שאנחנו יהודים". "סיפרו לנו שרוב יהודי אירופה סירבו להאמין שהסכנה אורבת להם. כל קבוצה האמינה שהאויבים הנאציים מכוננים לנישואן אחר. יהודים משכילים היו בטוחים שהאלימות מכוננת רק כלפי יהודי העיריות הנכזרים. יהודים עשירים חשבו שהנאצים כעצם מתפשטים את היהודים הקטנוניים. הפועלים חשבו שהסערה תחלוף אחרי שיסולקו כל היהודים הקטנוניים. המתבוללים חשבו שמתפשטים יהודים 'טיפוסיים', והאמת הייתה, כמובן, שלא היה צריך אפילו להיות יהודי כדי להיטפס בנאס במחנה ריכוז. הדגם הוא בדיוק פועל, הוא פועל, גם כשנרצה שואת ה'אידס' לתוך החברה האמריקנית. 'בתחילה איש לא ידע כמה מדובר. כל הקורבנות הראשונים היו ההומוסקסואלים מהסוג המתמזג ביותר. אנשים שנהגו לקיים מגע מיני עם זרים וזרים בכל יום, אנשים שהיו להם יותר מאלף שותפים למיטה. קהילת ההומוסקסואלים נבדלה, אמנם, אולם מיד מאה הדרגה על זה לא ידעה".

"אנשים כמוני, סולידיים, שוקרנים שלהם קבועים פחות או יותר, שלא מתרועעים בנשים ציבוריים ובמשפחות דומים, דוגיש בכוונת. לנו זה לא נכל, כל זמן שנתחמק מאותם טיפוסים מתקפלים".

למען זכויות האדם, אירועו הקטן של דני נאג'ר מתגבר בתוקף לרעיון הפופולארי שיש לגלות את הנגועים ב'אידס' מוקדם ככל האפשר כדי למנוע המשך ההדבקה והמזניח. ה'סיכון' של האוכלוסייה הוא בעיניו חלק ממדיניות בתי-העזרה והחיבה על המחלה מנסים להילחם בחולים עצמם.

הוא מכיר לדוגמה את עצמה: "עד כמה שאני יודע, ייתכן בהחלט שאני כבר נגוע. אין ספק שאני שייך למה שנקרא 'אוכלוסיית סיכון'. דני חלה בעבר במחלה אחרת האופיינית להומוסקסואלים: צהבת דומיננטית, שגם היא מועברת במגע מיני. סקרים שנערכו מוכיחים שבין אנשים שחלו במחלה זו, גם אלו המגיעות ל'אידס' גבוה במיוחד.

המחשבה על האפשרות שהוא ימות מיתה משונה ב'אידס' במהלך מסיירה אחת, הוא מודה, אבל הוא אינו רוצה לדעת את התשובה לשאלה הזאת, והמשך בעמוד 43

האויב מקורבו אוכלוסיות של לימפוציטים ונועי אידס "מכבבות" בסדרת צילומים שנעשו במקדסוקום אלקטרוני ("אלקטרוני מיקרוגראף") בתגולות שונות. בין השאר ניתן לראות כאן וירוס חמשי-עשרה ננים לפני שפורצת המחלה ולדני חושב מאוד שכולנו נראה עצמנו בגרונם אפשריים "מגן לך לדעת", הוא פונה אלי פתאום בקריאה חגו, "שאת בעצמך לא נדבקת במחלה לפני הרבה שנים או בעלך". כמה זמן את נשואה מישו ממך קיבל מעט עירי ורנ...

בנק לענין שלי

הבנק הבינלאומי הראשון

הבינלאומי הוא באמת בנק לענין. מאז שפותחתי ע"ש משופר אני לא משלם דמי ניהול חשבון על פעולות כמו קניה ומכירה של תפ"ס, פק"ס, הפקדת שיקים ומחומנים, רישות פעולות של קניה ומכירת ניירות ערך ומס"ח, משיכת כסף במכשיר האוטומטי ועוד. נוסף לכך אני גם נהנה ממשיכת יתר של 1,500 ש"ח בריבית מועדפת. הבינלאומי - כשעושים חשבון נוסף, משיכת היתר כנגד באטומות כנהוג.

בנק לענין שלי

הבנק הבינלאומי הראשון

הבינלאומי פתוח עד 2 אחר הצהריים. לזה אני קודאת בנק לענין שלי. בבינלאומי אני יכולה להגיע לבנק בזמן, בלי לחץ, ולהפקיד את הפדיון היומי עד 2 אחר הצהריים, מבלי להפסיד יום ערך. הבינלאומי עומד לרשותי גם בימי שני ודביעי. משעה 4 אחר הצהריים עד 7 בערב, כאשר הבנקים האחרים סגורים. פתחתי חשבון גם בבינלאומי.

הקדמת אלף שקל

מקלט ליילה

אורחת לא קרואה התגנבה בלילות למקלט החל"אבי' המשמש את להקת תיאטרון 'קדם' של שושה ויצחק גורן, הסופר. קוראים לה יונה. נרקומנית צעירה, חסרת בית, שנמאס לה לגור בבתי-הסוהר. רוצה להיכבד מהסמים. מחזכשת סידור של חיים נורמליים. הלהקה של הזוג גורן מציגה מחזות על מצוקה חברתית. נכשיו הם מחברים יחד הכי אנד לסיפור הפרטי שלה.

מאח יעל כדמלד צילומים: שמואל רחמי

נשים שחולמש

שחקניות
יהדות
שרע
לרבייה

ביצות
עושה ברו

לילי מי קרונה טל
אלו ביקר. מנסה שמיס
שמי נ קול רבי אריות
יחסי בעיניו
יחסי המלכה ל יחסי טל

במסגרת
התוכנית
החדשה
העיתון
החדש

בימת קדם
בצניחה

באחת לילה היתה יונה (שם בדוי, השם האמיתי חי והפרטים שמוזרים במערכת), עייפה במיוחד. כבר כמעט חורש היא ישנה בחדרי-מדרגות, אנטפת את שטיחי הקש הממוספסים שנועדו לניקוי געליים, מחברת אותם אחת לאחת, מחבבת את הדובי שהיא נושאת עמה לכל מקום - תרדמת. לפעמים היא מצאת דירות נטושות, לפעמים ישנה על ספסל בננות ציבוריות. אבל באותו לילה, כאמור, היה לה קר והיא היתה עייפה וגופה כאב. למחרת אותו לילה, כשנכנסו שושה, שחקנית, ובעלה יצחק גורן (גורמזאנו, סופר, מחזאי וכמאי, למיקלט החל"אבי' המשמש להם כסטודיו לחזרות, היה ברור להם שמישהו היה שם. אמנם הכל היה מסודר תקי כפי שהיה בעת שעזבו את המקלט יום קודם, אבל פה ושם זו איזה קליטה לא עמדה

הכחל מה אל-חל

**שושה גורן:
"אני רואה את
יונה כחלק
מאני, חלק
מהחברה שבה
אני חיה, וחשה
מחויבות
אישית כלפיה".**

חוג גורן ויונה: "אם לא ניתן לה את זה - החברה לא תהיה מעבר לגיל שלושים".

**יונה:
החודשים במה
חדצה היו כמו
בית הבואה.
סמים כמה
שאת רוצה.
כשהשחחררה
רציתי לחזור
לשם".**

(המשך מהעמודים הקודמים)
ברזב ולקחה אותם עימה בית למסר שבועות, אפילו
אם היא מניעה לשם רק בחצות ובחמש בבוקר ממחנה
לעזוב, שאיש לא יראה אותה. זה עריך על
חריגה ברגות. כאן לפחות יש סמל ישנה שאפשר
ליטון עליה. למחרת בבוקר, מרוב חמון, שכחה
במיקלס סל נצרים לא גורל ובו כמה חפצים שנשא
עמה ממקום למקום.

כשמצאה שושה את הסל הביתה שלא גרען שמר
משהחל לה בתפאורה אלא שמישהו ישן כלילה
במיקלס שלהם. הפעם השאירה פתק ברוח שונה,
וכתבה למשפחה או למשתמשת שייחורה, שהיא
מתכוונת לרדת למסורה ושלא יעז להשתמש יותר
במשק.

יונה "חאללה, לא הבנתי מה חלץ פה. יום אחד
היא משאירה לי פתק נמרז, ויום אחריו זה כתובת
שחלק למשפחה. חשבתי מישור קצת קטן. גורא
פחדתי שבאמת המשפחה תבוא, אבל איכשהו, למחרת
שלא היכרתי אותה, היתה לי הרגשה טובה שהיא
עשה משהו נכבד. ראיתי חרבה תמונה שלה מכל
מיני הצעות, והיא נראתה לי כמו אדם טובה. עוד לפני
שהכרתי אותה, הרגשתי שאני כוחות בה".

שושה: "זה באמת אור, מתוקה שלי. לפעמים
אני כלכך כועסת עליה שאני רוצה להרוג אותה,
ולפעמים אני כלכך אוהבת אותה". ולקחה את יונה
אלה, חפצה את ראשה בין ידיה והציקה אותה חוק. 23
שנים, עד שהכירה את שושה, לא היה אדם בעולם
שחיב את הגוף הכחוש הזה, שאוב אותה. ילדה
שעטטה בגיל ארבעה חרשים ומאו היא נלחמת כדי
לשרוד.

יונה: "ככל ואת פחדתי מהמשפחה בלילה הנעתי
למיקלס וחשתי להיכנס. הסתובבתי שעות ברחובות,
הייתי עייפה והיה לי קר, הסתכלתי על כל החלונות
של הבתים ודמיינתי איך זה כשיש לך בית ויש מי
שכתוב לך ויש ארוחה חמה, ואפשר לעשות מקלחת.
כמו אני רוצה להיכנס בערב לבית שהוא שלי ולעשות
מקלחת. והלכתי ללכת לאיזה וידה נאשתי שהכרתי
ולישון שם. אבל למחרת כבר לא יכולתי להתאפק,
הייתי מוכנה לחזור למיקלס, רציתי מיטה".

חרי כמה ימים מצאה אותה שושה בבוקר
שרועת על הספה במיקלס, והועיקה את
המשפחה. שושה "הבנתי גיירה, חוששים
שילקו אותה מהמיקלס ואחר מזה שאל
אורי אולי: אני יכולה לעזור במשהו. יונה בכתה בבי
המזרזים והתחננה שניתן לה לישון במיקלס עוד
שלושה ימים, שאז יש לה משפט והיא מקווה שתישלה
שוב לביתה. וידה לה אישה לחיות היא הכיתה
לא לבעת בכלום ולא ללכת, לא יכולנו לעמוד
בחוברים שלה והבננו שחיישי עוד שלושה ימים.
הבננו אותה אולי לאכול, הוחלתי לדבר אחר
הרגעתי אותה היא סיפרה שאין לה בית, אין לה שום
מקום ללכת. אפילו, היא מפתחלת ברחובות, חוששת
ללכת לבית או לאישה".

זה היה לפני כחודשים. שלושה ימים אחריכן
כבר מצאה עצמה שושה מלווה את יונה למשפט שהיה

בונה דיסקונט מוזמן לך

**ועכשיו
בד' בית
נמוכה יותר!**

**על כל סכום
שחפיד בחסכון
תקבל אשראי
בתנאי חלום.**

- אשראי בגובה החסכון, מ-2,500 ש"ח עד 200,000 ש"ח.
- האשראי לרשותך בכל זמן שתוכנית החסכון קיימת - משנתיים ועד 6 שנים.
- האשראי לרשותך כבר בתום חודש אחד מפתחת החסכון.
- טור מוחלט מעמלת הקצאה אשראי למעמלת אחרות.
- האשראי ללא הצמדה ובריבית בשעור 1% + P לחודש (39.1% ריבית שנתי).
- מתואמת - ללא עמלת הקצאה.

בונה דיסקונט

- בזכות הפטור מעמלות - הריבית האפקטיבית על האשראי היא הנמוכה ביותר.
- האשראי נמש ומתחדש (בשיטת דיסקונט EXTRA) ותוכל לנצל את כולו או חלק ממנו לפי בחירתך, כל עוד תוכנית החסכון קיימת.
- הבנק רשאי לחפיק את החסבות והזכויות המיוחדות בתוכנית, לגבי הפקדות חדשות.

אמר לי - אז לא יכולה להישאר פה. התבוננתי שנים לי להישאר רק לשישי-שבת, שאין לי לאן ללכת הכינה. ביום ראשון העברו אותי למסר בחדשים חצי שעה אחרי שהגעתי לשם. קיבלתי חדרה שמה שלי חלה מאר. הכעזי הביתה, אבל רק אחרי כמה זמן הבנתי שזוהי מנה.

"ביקשתי מאבא שלי חמש לירות ונסעתי לבד בחזה למסר בדרושלים, ואז, במקום שישו אותי עם כל הילדים - שמו אותי בחדר לבד, געלו את הדל ואמר שאסור לי לצאת. התלכתי לקפץ למטה לא כלכך רציתי להתאבד כמו שרציתי לצאת. איכשהו נשארת תלויה על המלון, איבדתי את הבהה והשתעוררתי מצאתי את עצמי בסלה במחנה עת בתי-דוליס לחלי גפס בנס ציונה.

נה חצי הייתי במחלקה הסגורה, כנולד במסע כל הזמן, וכשהייתי משוללת ומבקשת שישחררו אותי, היו נותנים לי כרטיס או דריקת - הייתי ישנה שנים חודשים.

הייתי ילדה בת 11 ורציתי רק למצוא צבע ביקשתי שלמות שישחררו לי את די ימין. התבדתי עצמי שאני לא עולה כלום כשמשפחתי לא היה ואחרי שנה חצי העברו אותי למחלקה המיוחדת. כבר היה לי סוב, זה היה בעיני, הייתי חשפה אחרי עוד שנה חצי שישחררו אותי בגלל החשד שאני למסר בדרושלים. אבל שם והתחלתי לעשות חשב ולהתפרט, ואז העבירו אותי למסר עבריית-ציונית.

"במשך בדרותי חשפו אותי ובאותו יום הבנתי אתי ל'צופיה' מוסר מנה, יתר בדע בבית-ספר. אך שהגעתי לשם התחלתי לתכנן איך אני ברוחם בחלון של החדר, היכרתי אותו עם משהו שיניתי וצבעתי עם אפר של סיגריות, כך שזה נראה כאלו הלחיכו את זה. הצלחתי לברוח ולהבריח לאחורי עוד שבע בבות. התחבאתי במדרס, אבל בסוף חשפו אותי. כיכלתי עוד שנתיים בצופיה, אבל המנהלת אמרה שהיא לא רוצה אותי אצלה, ובמשך נהנה לי לבדו משהו.

"אך שיצאתי - הצטרפתי, לא היה לי לאן ללכת. חזרתי לאבא שלי, זה היה איום. עכשיו, ששנתי שלי כבר לא הייתה, הוא כל הזמן ניסה לשבש אותי ואחרי-כן גם עם אחותי הגדולה, בגם אותה חילש הכניסו אותי בכוח לסמקה הלבנה של העובדת-הסוציאלית, ואני כלכך השתוללתי שקרעתי לה את התיפור באופר. בדרתי שאני רוצה לחזור, התחננתי שלא יקפו אותי, שם רבד לא עוד. "שמו אותי במסר אחר, שם קצת נפסקת לי העיניים, התחלתי להיות אחרת. הייתי מבה את הילדים, וגם הם התחלתי לעשן, אפילו שחייתי רק בת שאונה וחליטו לסלק אותי ולשים אותי במסר שיש בו יותר משמעת. כששמעתי את זה בדרתי והגעתי לבית של החברים שלי, אבל לא היה לי סוב. במחנה כללית המצב היה סביר ולאבא שלי היה מתקין כסר, אבל לא היה מתייחסים אליה. לא רצו. אז התחלתי שבוטס-ייתר טוב בדרתי מחרה למסר, אבל גם שם (המשך בעמוד 27)

הכרתי את האל-חליל

עד יום א', 31 במאי

מאי 1987

חודש השנה המזרחית

מכירת המזרחים הגדולה החלה - מבצעים שנותנים רק בקיץ

הפשוט את סמל המבצע אל הסוחרים המוכרים

חודש השנה המזרחית 1987
חודש השנה המזרחית 1987
חודש השנה המזרחית 1987

מחנות קיץ

סילי פוסטרופדי

- 30 לילות לנסיון
- קניית מכונית
- קניית קוקטייל
- קניית חופשה
- קניית חופשה
- קניית חופשה

הנחת קיץ

אחרי 10 שנים נול המזרחי הענין

פרדס

המזרח מספר 1 בישראל

30%

הנחה

אספקה מיידית למלאי מוגבל

הדומים החדשים

בדרך

ספרד

סמות נוער אורטודוקסי "ספרד"

מכירה

של הדגמים הישנים והדגמים החדשים

במחיר מוזל החל מ-399 ש"ח בלבד

4 חשומים חודשיים שווים

מבצע חשומים

הוצים מרכז אורטודוקסי

קחו מפי בריאותי

89 ש"ח

לחוש 4 חשומים שווים

אל תשלמו יותר!

מחלקת הזה השנה טוב יותר!

שיפורים

משהו:

לא צריך לעשות כלום למי שהקים חברה הסחרותיות שתחלק משכורות עקל למיחוסים, בשעה שלפשוטי העם אומרים "אין". אבל צריך להעניש את מי שמחליט לקרוא לה "יש".

מול דגל סוריה

במקום להיות בארץ בקרב ארובי, אני עומד לי כיום העצמאות מול שגירות סוריה ברומא, שלט על דגל ישראל ביד. אני שר למדינה דבאנו שלום עליכם, מה שמעולם לא הייתי מאמין שאעשה, וזלמי סלודיה מצלמים אותי. וסי שיהיה יפה, עושים מסע של העדשה ממני אל דגל סוריה המודר.

לפעמים אני תודה לאן עוד יגלגלו אותי והיום אבל עליכם להבין שאם רוצים שמישהו באסליה, יהודי או לא, ירגיש את יום העצמאות, אי אפשר במוח ממשוה שלא עשו קדם.

ואני, אבנ, מתפלל מרוע לא עשו את זה קדם. הדבר כל כך פשוט: הפגנה שקטה וחברית מול שגירות סוריה, כיום העצמאות, בדישה שפסקי כבו, ויעשו שלום.

הרעיון הזה של רוג'ר אנונה, מצעירי התנועה הציונית האסליקה, ושאר הצעירים כאן פלוס צעיר לשעבר אחר, פעלו להגשים אותו.

לא כלם בקדילה חשבו שזה רעיון טוב, והיו חשבו שזה אפילו רעיון מסוכן ולא אחראי. אבל לי זה נראה נפלא, כאמור, וללא קושי שבענו באותו רעיון גם מפלגה אסליקה מאור פרדציות ומשוגעת גם בשטחים אחרים, המפלגה הדאיקאליה. הם דאגו לאבטחה של המשטרה ולכל שאר האבטחות שזקוקים להן כאשר יוצאים לבקש שלום מהסורים.

פקק תנועה בוונציה

אם משהו מבין רוצה להגיע לחופשה, כדאי שביצע את תוכניתו, מהר, לפני שראשות העירייה תתכנס שם ותחליט מה שום עומרים להחליט רק מספר מוגבל של תיירים יורשה להכנס לחופשה כיום אד.

המספרים שהוצגו במדינה עליהם הם 50,000 תיירי זתיירת ליום. זהו. התייר 50,000 יישאר בחוץ, בעולם הכבישים והרעש, ולא יכנס לעיר המים והחובה.

אני, שהייתי שם רק עכשיו, מבין את התנאים העלים והעשר לו, ומה עושה כל עשירי חרש רך לחופשה. את העיר הזאת אי אפשר להגיד, וכי קרה שהתיירים נחנקים את על בני השני, ופלא שום לא נפלים לתוך התעלות.

תארו לעצמכם איך נראה תור לואפורטו, ואסבוק ומימי חופשיאני, בעצם תכ כגון אור מאי. והיום עשיתם כל כך שהיא שקועה במים עמוק עמוק, ועוד ועוד רוצים לעלות בחתונה הזאת. כל העולה הגדולה מלאה: גנדולות וסידות מכל סוג, וואפורטו העומס הזה צריך לחמק שם. הרי באנו לחופשה - לא לכביש הזה.

פרופורציות

קטע זה נכתב בארץ שהתמודדה נגדנו ב"אדוויזיון" ובגביע אירופה לכדורסל. בשני המקרים לא הרגשתי, להפתעתי, שום כלום בחוב למחרת, כי זה היה רק עוד שירור אחר בערוץ אחר מתוך 39 ערוצים אחרים שהעסקו בדברים מעניינים אחרים.

פינת השלולית

נסיכה יפה דאחה צמרע בשלולית, ונישקתה. חיהיה, צחקק הצמרע, וקירטע בורועותיה. "מה יש לך" שאלה הנסיכה, "למה אתה לא יושב בשקט?"

"אני חייב לרוץ רק דגע, אני מה לספר לחברה. אני חייב חור, בוכה."

"לא חושב", אמרה הנסיכה.

יש צמרעים שלא יתנו לנסיכים כי הם נשארו ראשנים.

מאי 1987

מקלט לילה

(המשך מעמוד 26)

[illegible]

יונה השתחררה: קיבלה סיוע לתשלום שכר דירה
בכשנה הראשונה, מצאה עבודה כמועלת ייצור ושנתיים
ההוצאות איכשהו לקיים את עצמה ולהחזיק ירידה. אלא
שגם במקרה הזה האדם אינו אלא תנחית נוף מולדותו,
כאן ה"מולדת" היא מוסדות סגורים, בתריכלא, סמים.

יגה. הוא נקטמטט לסי כל הגדרה אפשרית, אם כי צנעה אחרת יכולה גם בלי הסס. את זה האומרת בקצת "חור" יותר לקחת מה תוצאה הנדבכה מאוד כל הוצאה בשנים האחרונות על מסיים. זה היה אדם שיכול להוציא עליו. מה הנוכחי שללה נגדו מאוד, היא רגילה לסיטומים מדיים. כל המסומנות בהם היתה לא הכניסה בהן פרוצטות מינימלית. באשר למסומנות אשיות הוצאה הבהירה, היא באה אל העלם נגדו כל סימל להחמיר, מהגורות כמו עלתה וכן גורות, בלי יכולת להחמיר על חשבו שלם. למסל למסל אחרת היתה המסומנות. היא צנעה ומסומנות ומסומנות מסומנות, להבדיל מה מסומנות. הוצאת לי נצרה על 17 מבית מסומנות אחרת שכללה בליה כילתה במסומנות מסומנות ואין לה נפש חיה

אחר שתיים ביקש ממנה בעלי הבית בו
התעוררה תשועה של שנה מראש בעבור הירידה כי
מכאן לא יכלה לעמוד כך, והאלה נדרת ומאשרת
היה אחרת. בכל מקום אליו באה ביקש ממנה שתבא
לפניה שני ערבים עם תלושי משכורת שיחזיקו על
שכר ביתה. ואלו ביקש ממנה להיות ארת היתה
לונה במביתתה אותה משכורת בדיוק, אישה חמצא
ליוה שני ערבים עם תלושי משכורת ומה זה בכלל
ערבה

יָתֵן וְתָתַר, הִרְמֵה דִּימִי. כַּמְבֹּן שַׁעֲטוֹת נָתַן
הַרְבֵּה בְּיָתוֹ וְהוּא מֵאֲשֵׁר מִי. שׁוֹת צִבּוֹר תִּכְבֹּן
סִטְיִירִכְתָּ. וְהוֹחֹת: לֵאמֹר, אֵל כֹּהֵל; אֵל עֲבָדָהּ אֵל כַּד
שִׁמְיָהּ הִיא גִּרְדוֹת הַרְבֻּבוֹת, לַעֲמִיעִים הַחֹפֶשֶׁת אִיוֹ
מִשְׁבֹּתֶיהָ; וְיִשְׁמַר אֲצֵלֶה אִיוֹהָ לִילֵל, אֵל רֹב הַחֹמֶן הֵא
בְּחֹרֵי מִדְּרוֹתָ, בְּדִירוֹת נִשְׁרֹטוֹת, לַעֲמִיעִים
בְּיִגְיָוִים. יֵשׁ אֵל יָדֵעַ, מִשְׁמֵר וּפְרֻחִים כָּכָל הַנּוֹעַ
לַעֲמָדָה הַבָּיִת, הַמְּשֻׁמֵּם בְּתוֹךְ אֲבוֹנֵי וּסְבִיבֹתָיָהּ, כַּכָּה
הִגִּיעָה לַמַּקְלָם, שֶׁ חִאֲרִיתָן "סָם".

ואיכשהו כל הסיפור הזה נראה חסר תקווה
למרות ששומה ויצחק אהובים אותה, וכל חברי זלזקה
מקבלים אותה כאילו הייתה אחתה. היא אינה יצאה
מחשמים, אינה מקובלת להחזיק קעור בעבודת ולכן
אינה מצליחה לשכור לעצמה חדר.

עוֹשֶׂה, כֹּה מְתוּם לְקִרְתָּם עַל אֶת יִרְחָה עַל
מִצְוֹתֵיכֶם

[illegible]

איש הפלדה

(המשך מעמוד 13)

המרוק החזיק בל"ל רק כ"י 11 אותיות מ"מקד מלה, ואחריו התבונן לרכוש את 14 האותיות של "דעת" כי להיות "מיעוט מיתוס" שמחזיק ברבע המנייה.

פקדו "המגן" בכל העניין זה שנתן ארבע
חודשים מכר בליל את כל המצות האלה ברוח של
אחרים. אף אחד לא הודיע לי על המכירה הזו.
מכיון שהכוונה שלהם לא הייתה לעזור לי
שם, אלא שהם אפילו עשו כסף על המצות האלה אבל
אם כמובן, אף אחד לא טרח להפרסם. פקד מין
ש"ממר פניה" שזכר עם "בנים לאומי" עצמון שני

הכל נעשה על פי חוק, ועם מידע מלא של הירוקרטיים למיניהם. לא העתונות השפוטת מולם נהגו נכון. הדברים נבדקו וייבדקו מחדש המוסמכות."

בכסופו ורבו החסמים מקר ממוצא המגזר
 של הבנק נקבעו מספר שטרות ויהיו מעולות
 שהוענקו לעובדים יחד עם הרוב פועלי המפעל
 את טובה הפיצויים. האשמים אותו כאלו שבמנו
 יפיעו לזאת מהותם אשר יחשלו מה הפועל
 לעבור מבעד שותף למעשה של "ממור" על האשם
 "לך" – "בזק לאומי" קנה את מבית "פסק פולה"
 "מדינת", וחס' מקר "מדינת" את תבא הפועל של ים

יוסף קר אומר: "ברגע שהשקעת את כול
 השקעתך והצדו והחבטת שמתחת של אותה מעלה
 והיא אמת מידה אל כובנו לבני חברי ציבורית

התחייבות לרווח שירב לפע הדבר. בדרך כלל, המבצעים את המשימה הזו הם אנשי המכירות, אשר עלולים להיכשל. המבצעים את המשימה הזו הם אנשי המכירות, אשר עלולים להיכשל. המבצעים את המשימה הזו הם אנשי המכירות, אשר עלולים להיכשל.

או לרמז שהיו מטרות מסעות מאמרי. מה ש
קיבל.

[illegible]

עם חבר ודא מעשה קשה ממני לא שפס מקח
אחת על יתר כן, אני מקרב איננו כשלפני, ראיתי אחר
כשהייתי בחור. הוא היה חבר טוב שלי. הוא טיפ
חבר טוב שלי.

מקד מודה ש"דעות" רבנק לאומי: תנ
האחרות הנוגעות בהן ידועות עליו משום שא

ראוה צעמי אוראי לפה שקדן, בין אם מערבותי
 ויהיה גדולה וכן אן קעטן, חן מצע: אורי מאד:
 מודה כות אני ארם שפעולות ציבורית לא תבא
 שום תורת העיסוק במקעים שלי ויהיה מקדים
 ויהיה יותר, היום, בגיל 62, אני לא רואה צעמי
 לפעולות ציבוריות אלא גם אם אחזור בי מחר
 אני רואה כבר את ארם ושלום

ישי פער אינעם ארץ מירד. וואו מירב על השגא
שעשה באותה גיריות ביה וואו מספר על הצלחות
ואולי בגלל הצלחות שלו, וואו יכול לרשום לע
לדבר כמה גם על הצלחות.

ראש נקי.
תוך שעת ימים!

**תמיסת חביב
להשגדת כינים
וביצי כינים
תוך שעת"ים.**

כן, תוך שתיים הראש נקי מכנים ומביצי כנים!
 נסיונים שונים הוכחו כי טיפל בן ששתיים
 בתמיסת חפץ במבאי להשמדת הכנים וביצורן.
 מסקנה זו אומצה גם משרד הבריאות אשר בכך
 חלץ בעקבות משרד הבריאות שאשר בכך
 והמלצה דומה.
 יפח חורוני

ענין משרד חקלאות. להשיג בכל בתי המרקחת לא

התכשיר רשום בפנקס התרופות
של קופ"ח "מכבי" (10%)

אביק וזה עובר.

סימה קדמון

על פי-מלמד

שקספיר

יובל 400 מהגאס, טקס אהבה, קול שחזיר וזכית נשברת. נקי, שקור - עד
שחזרסק לרסיסים. אני לוקס, המחצית הנשית של "יוריתמיקס", ודיב
מציארם, האיש ש(לכעמים) איתה. בשבוע הבא הם כאן.

מאת אבי מורגנשטרן

אחד הלילות הלמה אני לנזקס ולזכר. הוא עומד על במה מאחורי המצורה סיסטמית ואני - המלנית - מפליאה לגנן על הממשו למטה נגינה על חליל, ותאמנה על הכלי במשך תקופת ארוכה, וכבי היתה בדרך להשתלשלת באקדמיה המלכותית למסיקה בלונדון. לפתע נעצר התלחך מסיבה כלשהי. בכל זאת העפילה לסיסמה, אבל לא של המוסיקה הקלאסית. היא בטופ אף רח מוט.

אני לנזקס, הצלע הנשית בצמד ה"יוריתמיקס" (קצב אירופי) השם נבחר גם בגלל הצליל האלקטרוני של הצמד, ילדות העיד הסקוטית אברדן, מעשיה לצירו של רייב סטיוארט, ילד מאנדרלואנו שבצפון אנגליה. היא משרדת טקס מהפנט, היפוכו הגמור של סטיוארט בעל ארשת הפנים הרצינית, המטורית, הקרה, המרוחקת. לנזקס לעומתו מחלישה דמיונות במחזות מסחררת. פעם היא מתפשטת לגבר, פעם לאשה בלבוש שנות השישים עם שיער שופע וגולש ומיד אחריו היא בשיער קצר, צבוע בכחול, כמו ראש נמץ ארמוני. אנדרוגיניס מורדני.

סטיוארט: "אנחנו משחקים דמיוני. לא באנו לבנות אימאג' ממוייס, במה לא לפי מרטוני ויריאו. כשצולמו את מרטוני ויריאו לשיר "מי הנשיה האהול", אני היתה לבושה כגבר. לנזקס: "מנהל הכמה שבצמד עור לי להתחפש, הסתכל עלי ולא חשב לרנע שזו אני. מתאום הוא קלס אותי, פלס אותה והפסיק לעצוק מרוב התרגשות. אני פשוט נהנית לשחק עם המין שלי. אבל שיהיה ברור לכולם שלא משנה איך אתה נראית - אם אתה לא חותך את העוגה מבחינה מוסיקלית - אתה יכול לשכוח מההצלחה. ה"יוריתמיקס" חתכו את העוגה ובקשתי השאירו פירורים על השולחן. הקהל ליקק את האצבעות. הצמד

אני לנזקס. אחת חסוליות
הכריזמטיות והמחממות של
עולם הדוק. קול חם ומלטף,
מינטימי בערבון מוגבל, אבל
כשהיא צורחת, זה כואב.

הקדמה של אל עמל

לא אוכלים כאן קרוקודילים

הנחיה זו היא חלק מההחלטות
הנעשות על ידי הוועדה
המבצעת, ויש להן
אופי של הנחיה כללית.
הנחיה זו היא חלק מההחלטות
הנעשות על ידי הוועדה
המבצעת, ויש להן
אופי של הנחיה כללית.

[illegible]

סוף סוף

[illegible][illegible]

משום מה אין הביזנטים של הצמר מרגיעה י
הצורך את התקופה הזו הוברים בלוקת "הצירים"
לוקת רוק שחשבה לעורר סערה אבל היתה קטנה על
עולם הרוק ולכן נאכזה לתרשים - אל לפני שחצית
עצמם עם "אני רוצה להיות רוק איתך" - להישטק
עם טאץ' אלקטרוני. אחר-כך היה המוטסטום עם
חובת כבדים ופסטיבלים רועים בן חברי הבלוק.

[illegible]

ଅନୁସୂଚୀ 36

דברו קצו וחזו שי בשנים של "הזיומיקס".
הפעם ברור ש נשמה נשמה שמרבות
באנוניה לליל עשוי. ככל שזו מתקין,
מדיה הם יצור מסיק מרובת אבל גם
הם התחת להתקן לקול. תמיד הלכו על הצליל
המלודי השני, הערב לאורן כבי שמעיה ארשת
אבל קולות פנים מרובת הם אתרי האונה עשירית
הדות לקחה של בנקס ו'אם לא לפעוליה ההקפה של
סטיארט. אם אשאלים אותם על שמעיות, הם
מתחמקים מגדרות. עם שמואל קשי כמו
לקוח ש אינה משימה קשה. היא שרה באהל מנוגות,
הוא חרש החסמים ועד לשירי העומת סטורי
וזר, היא אומרת, זהו השמיע על שירי תכל

האלבום השני, "הליטות ומחיקות", היה כאמור פריצת דרך. כבר הראשונים שהשקיעו את הקשרות וההשקיעו מימיו בוגר והאמנותי. יודעים בדיקו מה עושה. לא עוד שני מוסיקאים שנואים לגרוח כפי של חשבונו. אנוני. "המיקה" נכנס ללב כהפכה מודל לחיקוי. לא רק בקול, אלא גם בהפקה והיצירות. שיער אדמוני קצוץ, מסיכה שחורה על העיניים, גיטת רוק, תחלי, ידעים אנאנוני. שילוב של פרטיה ודמות. והשלל הם הידעים והשל

לנוסף:

סמינארם: "אחרי שאתה גובר על כל המכשולים בחיך, אתה הופך דברים שליליים לחיוביים. למשל,

**כשנפרדתי מאנני מבחינה רגשית,
עדיין הייתי איתה מבחינה
מוסיקלית. כך הפכנו שלילי לחיובי."**

ה' עיסתו האהבה וקיומנו מתקיים" וזוהי למעשה סטורציה בראש שם הבלתי, שם האסור, ובמה המיד בעינינו מהסתכלות.

אורי' תחליט כי יראל סאטור, הופעת ולא פחת (1767) מסודר במבנית חקצב שחולל באנגליה, שם למסגרתיו ולא מסל על אסכולתו ג'וניוריאט, אנשים שבעינינו כמזרחים, אומר סטורציה, "במקום לעשות אולי תופע כשש' ליהודיות, כמו שיעולת דבר חלוקת בענין, העשנו ליתוח על הזמנה, לראות לא אנונימ שונים באחת ובגודל כשני, על הזמנה, דבר הפסד חקצב המבקש את חיי חלוקת מני שורש וזו גרסת מלאתה חלוקות".

בגד אח קד'מה

דיקי בן־אדי, ציירת אופנה, העתידנית של המקצוע. מהאנשים הקובעים היום מה תלבושת נשים בעולם בעוד שנתיים. כשרון ישראלי שפורח בחץ ורצה לחזור הביתה

[illegible]

לשימה בחורס אימור, ואומרת ריקי
 בחיך שפלטנך עוד יורח את עיניך
 והכנסונת, "פסילתי" כלכך הרבה
 כשיים שאני עצמי כבד את הוכרת
 כשיחיתי תן שלוש, הנגב אהרה שאני
 מאחירתי אהב אהרה תן שימאלי לא
 תפסע, תפסעלה והלכ המוראיו לחי-אליכ
 ואמר לשומע שהיה דבור שמואל - או
 המורא המורא - דרעה את תרן שלה
 השומר אהר לה יכרת, מה אתר שחבנו
 לא אתר יכול לנצח, לגפסול, אבל אהב
 לא יתרחו אהר נפשותי עני עמה.
 והי האחד בורח ואמר שי לילדה כשרה,
 אבל בנפשה אהרה עני גיל שפסעלה
 ולתורה שלה יקללו אתר לעני כח
 לא ותיים אהר שר ויקי כחמה,
 קצת ברקע, מאחור, כבד אתר שמונים,
 אל תמדע ששכר אהרה אותה עתה
 לגרל את הנשים - אלק (26) שלמד
 עיצוב תעשייתי ועופר (23), שמהלך

"אופנה זה לא מקצוע שלומים -
 זהו. אופנה זו דרך חיים כל מה שלמה
 אתמול הוא רק יסוד שצריך לשכוח כי
 ליצור משהו חדש. כל הזמן צריך להיות
 עם עיניים מחוץ. לעקוב אחר כל מה
 שקורה בעולם. אם לא עושים זאת -
 נגמרים מהר."

[illegible]

תחילה אצל צביד אומנה - לק פסאנס, ורק לאחר קצת זמן - הוצרכו כמעט תמידית אומנה בשום שום היה "פרומטסיס" לחתונה גם "בילי וורדי", שתי הסוכנות הוצעו להם. התשובות היו לתחילת אומנה עם סמיים בכל העולם. "אנחנו מכינים אומנה לא רק לבגדים אלא גם לעצמים תכשיטים, ארנקים, פטילי למסירות. קשה להאמין כמה עושה משקעים בשנות ידית של מדיה. בוד עם סמיים לבצע פרויקטים בארצות שונות. אומנות הית' בשלש אומנות השתחררה לרצו אומנה, ורעית לבגש תוכנית עצמו שיעור להם לפתח את התעשייה הזו. בעדתי בגריל, בחור התעסוקה".

צוקי עדינית אומנה כולנו וסמיים הרבה חופותים רשמים -

י"אך עורכים תחזית אפנה? כולנו
ים הרבה וסופנים רשמים -

מתצוגות, ממעצבים, מהרחוב. אחרתכן יושבים בצוות דוניהם, לפעמים לא רק ממציאים תחזית, אלא גם ממציאים אופנה שאף פעם לא הייתה קיימת. כך גם נולד הביקניי המצוי. ישבתי בפאריס עם פופי מורני – היום מעצבת ידועה – וחיברנו על בגדי ים ומה עוד אפשר לחשוב בהם. מתאוס בא לי רעיון: כדי שגבר יהיה יחסי לכל גוף, אבנה אותו משלושה משולשים חלויים על שני

חוסים, כמו וילון, שאפשר להרחיב או להצטנן לפי הצורך. כשביל ההמצאה הזו קבלתי שבועים פרנקים, צומקת ריקי. "אני חושבת שגברת גוטליב מ'גוטסק' הייתה הראשונה שהבינה את הפוטנציאל שברגם הזה, ויצרה אותו".

"מארים בשבילי" זו כוונתו של
 השחקן הקטן של בוקר. אני מחזיק
 באותו עשרה, כי בוקר לוקח לי קצת
 זמן להתאספ. לפעמים אני יושב
 במשך דקה שתיים שלוש בבוקר,
 ועובדת. למולי, הידידה שלי קרובה,
 הקיץ שלי זה פסח אחת עשרה יום
 ירדתי אז קצונסר ג'ואו. את אמרם
 האחת ממעט אני רואה בבנים! עם
 שני בנים הארון שלי ממיר רק. עם
 גיחה מהם שלי, אני יכולה לטנות רק
 תוצאות בדרות או סריגים, אבל שני
 בארץ תופרת חייטין שבעות אני
 מארגנת. אני מוציאה בדרות כסף על
 נעליים ותכשיטים מיוחדים. עכשיו,
 כשקיץ לומר יציאת תכשיטים, אני
 עוזרת את ביצורתי שלי.

בארץ אני עובדת עכשיו רק
שבילי שני מקומות, מעצבת בור
לצור ובביתו של רב לאחים פריד. אני
דועה שיש אנשים שחושבים שאני רחוקה
מזה ואני לא מוכירה על מקל ואנני
מוכנה לשום פשרות. בבית
העבודה לעבוד בטארים זה רצו נמלא,
זה להיות במקום שבו מחזיקי הכל, אבל
מאז הייתי רחוקה לחזור לעבוד בארץ,
אני חושבת שזהה בעיני אנשים יכולים
ללבוש אותם, כי אני פעם לא האמנתי
בציריות אקסלוטיווית סטילי לנשים.
אני אהובת עשייה בגדול. החלום שלי זה
לשבת בבית ולקצוץ לחם לילדים.
ערים – ולא לחם!"

שכשלימים לא ריקי מה הכיוון
שאלו תכלית ועוד האומה היא אומות
ידע, ורגע, אני כבר בידע 88 ואני
צריכה לחזור לכל עשיתי לפני
שנים, אני ספק חשתיה היא לחשוב
מחדש את הנוף, גלילות את הרגלים,
לחיות את השכבות שעטפו אותנו
כשנים האחרונות, קו המתינים יספס
למעלה, והדומות האידאיות מוכיח
מרגוע רכב ורוממות, מרגוע ונבירה
תחמומות, אבל זה קו כיוון אתר.
גוף לחיזוק מתחמקת על העצבים
הדורסים בגדים צומצמים, וגם לא
מחשית הברכיים, מי מוציאים היום
לאורך המבצלות לא אדרז, ואלו, וזה
כולל את המבצלות לאיסטמיטיות
שחפצים, עברו הימים של תשס"ו
בעולם, ולכל אותם בגדים וספק
לא את מי לא חזרו."

יהודית חנוך

יֵלֵא צָרִיךְ לְהִלָּחץ מִהֶחֱתֻכָּהּ
שֶׁל הָאֲנֻשִׁים הַיִּצְרִים בְּגֵדִים
צָרִים וְצֹמְדִים, וְגַם לֹא מִחֻשִּׁיכָהּ
הַבְּרִיִּים. מִי מִחִיִּיטָם הָיִים לְאוֹרֵךְ
הַמִּכְבֵּלֶיךָ כֹּל אוֹרֵךְ וְהוֹלֵךְ, וְזֶה
כּוֹלֵל אֶת הַמִּכְבֵּל הַזֶּה
מִיִּצְמֻדֵי עִם הַשּׁוֹפְיִים, עֲבָדוּ
הָיִים שֶׁכֵּל הַנֶּשִׁים כְּעוֹלָם לְבִשּׁוֹ
אֲנֻשִׁים בְּגֵדִים בְּדִיקִים, וְסִפֵּק רַב
אֶם יֵשִׁים אֱלֹה יִחְזוּרֵי.

કાનૂન 38

אחת מתחזיותיה של רוקי בורארי לקיץ '88: אפשר להתחיל כבר עכשיו!

קו-טק
מחירים נמוכים
מבחר מוצרים
מבחר מוצרים

קו-טק
מחירים נמוכים
מבחר מוצרים
מבחר מוצרים

קו-טק
מחירים נמוכים
מבחר מוצרים
מבחר מוצרים

קו-טק
מחירים נמוכים
מבחר מוצרים
מבחר מוצרים

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

THE DANCs
The House of Israel
Furniture and Interiors

_____

לצעירים ולגיל הזהב